

EMPERYALİZME VE FAŞİZME KARŞI İŞBİRLİĞİ VE DAYANIŞMA HAREKETİ

* Emperyalizme ve faşizme karşı büyük kitleleri demokratik mücadeleye sokabilmek için, hem varolan örgütlerin işbirliğini ve dayanışmasını sağlayacak, hem kitleleri doğrudan örgütleyecek örgüt biçimleri oluşturulabilir ve oluşturulmalıdır.

* Emperyalizme ve faşizme karşı işbirliği ve dayanışma hareketine katılan örgütlerin herbiri tüzel kişiliğini ve örgütsel bağımsızlığını korur; işbirliği ve dayanışma içinde sürdürülmesi gereken ortak mücadelenin programı ve gerekleri dışında kendi görüşlerinin propagandasını kendi politik çizgisini sürdürür.

* İşçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi de hem diğer örgütlerle anti - emperyalist ve anti - faşist örgütlü bir mücadele oluşturmaya ve yürütmeye çalışır, hem de bu geniş yelpazeli hareket içinde işçi sınıfının bağımsız partisi olarak varlığını korur ve işçi emekçi sınıf ve tabakalarda, aydınlar ve gençlik kesimlerinde kendi sosyalist programlarının tanınmasına, sosyalist bilincin değişmesine çalışır.

* Kitleler, yaşam mücadelesinde edindikleri deneyim ve bilgilerle gücün birleşme ve örgütlenmede olduğunu çabuk kavrayacaklardır.

Ankara Çağdaş Sahne'de düzenlenen 5. İl Temsilcileri Toplantısı'nda Genel Başkan Behice Boran'ın yaptığı konuşmanın özeti.

larla başa çıkamama sonucu düşeceğini hesaplamak ve beklemek yanlış bir değerlendirme olduğu kadar hareketsizlik ve uyumsuzluğa götürür, bu nedenle de faşizmin ırdandırılığını kolaylaştırıcı bir tutumdur.

OLUŞTURULAN İKTİDARLARIN TAHLİLİNDE, DAYANDIKLARI SINIFIN DURUMU TEMEL YERİ ALINIR

-2. MC koalisyonu ve iktidarı, varlığını kabul etmemiz ve ona karşı demokratik mücadeleleri nasıl yürüteceğimizi düşünmemiz gereken bir konu olarak karşımızdadır. 2. MC hükümetini bir yandan koalisyon ortakları arasındaki çekişme ve çatışmalar, öte yandan büyük dış ve iç sorun-

*Arka arkaya iki genel seçimde en çok oy alıp parlamentoda en çok sandalyeye sahip bir duruma geldiği halde CHP'nin iktidarı olamayışına AP'nin ise önemli ölçüde daha az oy ve sandalye sayısına rağmen her iki seçim sonrasında da iktidarı olmayı başarmasına ilişkin olarak CHP'nin ve liderinin «hatıraları», AP genel başkanının ise «beceriksizliği», «hesap adamı» oluşu üzerinde çok duruldu. Otop bitenlerde konuşulan ilgili siyasal örgütlerin, liderlerinin, yönetim kadrolarının önemli rolü vardır ve oldu. Siyasal partiler belli sosyal sınıf ve tabakaların iktidarı yönelik siyasal örgüt-

leri olmakla beraber, ikisi arasında tam bir çatışma, tek yanlı mekanik bir belirlenme yoktur. Ve temsil edilen, dayanılan sınıf veya sınıfların durum ve tutumu kararsız, bulanık ve içinden çelişmeli olduğu hallerde ve ölçüde partilerin, kadroların, liderlerin rolü, etkisi daha ön plana çıkar. Ama yine de, oluşturulan iktidarların tahlil yapılarken dayandığı sınıfın durumunu temel veri olarak almak gerekir. Partiler ve liderler düzeyindeki tahlil ve değerlendirmeler böyle bir sınıfsal temel üzerinde doğru yerine oturur.

BURJUVAZİNİN ÖNDE GELEN TEMSİLCİLERİNİN, SEÇİMLERDEN SONRA CHP İKTİDARINDAN YANA GÖRÜNÜMLERİ HE SAPLI BİR DAVRANIŞTIR.

-2. MC koalisyonunun kuruluşu konusunda da durum böyledir. 2. MC hükümetinin oluşturulmasında bir yandan CHP'nin «azınlık iktidarı» saptanışının, öte yandan başta Demirel olmak üzere üç MC parti liderinin işi sıkı ve hızlı tutup partilerine hakim olabilmelerinin rolü büyük olduysa da, açıklık ki, büyük burjuvazi ilk aşırda CHP iktidarından yana bir görünüm vermiş olmakla beraber, aslında, CHP lehine kesin ve mutlak bir tercih yapmış değildi. Etkisini koruyan bir kesimi MC yanlılığını sürdürürken, önemli bir başka kesim de bir CHP iktidarını «uygun» görebilecek kadar ancak CHP yanlısı oldu. Büyük burjuvazi için CHP, «ikinci tercih» olma durumunu korudu. Ayrıca büyük burjuvazi 2. MC'nin oluşturulmasına hiç karşı çıkmadı, oluşturulduktan sonra da «memnuniyetini» belirtmekten geri durmadı.

-Şimdi büyük burjuvazinin önde gelen kimi temsilcilerinin seçimlerden sonra CHP iktidarından yanayışları gibi bir görünüm ve izlenim yaratmaları acaba hesaplı bir davranış mıydı, sorusu akla geliyor. Böyle bir hava yaratılarak CHP bugünkü Türkiye şartlarında gerçekleşmesi mümkün ol-

“vaznık hükümeti” denemesine ilk adımlar, sonuçta da “beceriksiz ve başarısız” olma durumuna döndürüldü. Daha da önemlisi, güvenoyu alamıyacak içinde bulunduğu hükümet programıyla CHP büyük burjuvaziye teslim alındı. CHP, AP ile koalisyonu sokulup törlönmemesine gerek kalmadıkça o kadar kanadı budanmış hıyaya getirilmiş oldu. Bir CHP iktidarı olasılığı konusunda büyük burjuvazının içi rahatsızdır. Büyük burjuvazının böyle bir hesap içinde davranması olasıdır. İhtimali ebette CHP yi kitlelere ve demokratik gelişmeye ters düşen politikasında mazur göstermez.

2. MC, DİSA BAĞIMLI, GERİ KAPITALİZM ÇERÇEVESİNDE -ÇÖZÜMLER- BULABİLİR

“Bugünden görünür bir gelecekte bir CHP iktidarı yoktur. Böyle bir olasılığı CHP kendi eliyle yitirmiştir. 2 MC'nin yürümeceği, sorunları çözemeyip köcekçi iddialara da geçecek bir tabanı olmayan çok büyük dağın altına girilmiştir. Sorunlara çözüm denilinceye unutmamak gerekir ki, bugünkü dışa baskılı, geri kapitalizm çerçevesinde -çözüm- söz konusudur. Bu tür -çözümleri- ise Demirel ve koalisyon hükümeti pekala bulabilir. Seçim öncesi yapması cesaret edilemeyen devalüasyon şimdiki yapılarla 2 MC'nin kuruluşunun haftasında % 4.5 lük bir devalüasyon yapılabile. Devalüasyon kesin de, şimdiki tartışılan konu, altı ayda böyle küçük küçük bir artış devalüasyonu mu, yoksa tek bir defada büyük bir devalüasyonu mu olacaktır. Kimi dış kurullar yitirmişse kadar bu tür daha büyük devalüasyon istiyormuş. Altı aydan az bir zamanda % 25'in üstünde bir devalüasyon demek, bu, fazla güçlüdür patırdı da etmeden. Fiatlara nesnel zamlar başladı ve daha arkası gelecek. -İstikrar tedbirleri- de alınabilir veya alınmamasına girilebilir, istikrar sağlanmayacağı bilinebilir. Enflasyonla mücadele isteginde ne de 2 MC politikacıları, ne de burjuvazi samimi değildir, çünkü enflasyon burjuvaziye -yayıyor-, hükümet ise fiatlara zam yapmakla ve emilyandan vazgeçebilecek durumda değil. Enflasyondan kaçınan görün işi emekçi kitleler, dar gelirliilerdir.

“Kıbrıs sorunu çözümünün zorluğu” da abartılmamalıdır. Kıbrıs konusunda ilişkin olarak -hudut tahishi- deyimini geçmişte kullanılmıştır, bu deyim altında -toprak a-yarlamaları- yapılabılır. CHP getirdiği bugünkü noktada fazla zorluk çıkarmayacaktır. MSP'nin -sert tutumu- için de propagandaya yöneltilir, -ciddi bir engel- değildir. MSP 1 MC döneminde şarh konusunda da ABD ile görüşmeler oturmaya karıştı ve görüşmeler basıldı. Ancak, bu hususta hükümet karar almamış oldu. İttifada da bulunmuştu. Ama sonra, görüşmelerin devamı ve -ortak savunma anlaşması- adı altında yeni bir ikili anlaşmanın imzası oldu. Ve yerini unuttu. Kıbrıs konusunda da böyle olur. Bir süre tartışma ve çekimle, sonra sorun tarihin tozlu rafına kalır.

kar. Askeri arborunon, BD'nin kaldırılması Kıbrıs sorununun çözümüde bağlı olur. ründüğünden, ordu üst kademeleri de bu sorununun şöyle veya böyle bir çözüme kavuşturulmasını ister. Ayrıca unutulmamalı ki, Kıbrıs, Türkiye Cumhuriyeti Devletine ağır mali / ekonomik bir yükür. Kıbrıs'ın durumunun -normalleştirilmesi- nin bu açıdan da ivediligi vardır.

2 MC hükümeti emperyalist dış kurulları ve güçlerle işbirlikçi yerli büyük serümlü mayenin isteği bu -tedbirler- i almama, ambargo kalkar, askeri yardım başlar, büyük krediler açılır.

“Kuşkusuz 2 MC için bu işleri yürütmek kolay olmayacaktır. Ne var ki sorunlar, dengesizlikler, uyumsuzluklar, çelişki ve çekişmeler kapitalizmin özünden doğmaktadır. Dünya kapitalizminin kronik bunalımı nin derinleştiği 20. yüzyılın son çeyreğinde, emperyalizme bağımlı geri kapitalist ölkelerde dar boğazlara düşmek, ekonomik, sosyal, politik sorunlarla belelemek kaçınılmaz akıbetir. Yine de, 2 MC iktidardan az zakiama duruma düşerse, bunun, bir askeri müdahale ile gerçekleştirilmesi ihtimali, bir CHP iktidarı koalisyonuna yol açmasını ihtimalinden daha güçlüdür. Şimdilik, 2 MC iktidarının gün güden daha da anti -demokratik, daha da baskıcı, ezici bir yönetime haline alarak işleri yürütme biddiğini yürütmesi daha olası görünür.”

“Bu kısa analizden çıkan sonuç, 2 MC ye ve onun ekonomik / sosyal dayanaklarına karşı verilecek demokratik mücadeletin uzun soluklu, dirençli ve ınatçı bir mücadele olacaktır. Kendiliğinden kolay çözümler hayal edip beklemeyi yeri yok.”

FAŞİZMİN SINIFSAI KAYNAĞI

“Her yerde ve her zaman faşizmin tirmandırılığı ve tam boy açık biçimde gerçekleştirilmesi ekonomik yasal ve sınıfsal bir olgudur. 1. ve 2. MC olgusunu bu açıdan görmek gerek. Emperyalizm aşamasının ileri evrelerinde, derinleşen kronik bunalımı içinde bocalayan kapitalizm burjuvazi de-mokrasisine daha açık değildir, baskıcı, faşist rejimlere yatkındır. Burjuvazi -liberalizm- i yitirmiştir. Devlette bütünleşmiş tekelci Kapitalizm, yani tekelci devlet kapitalizminin büyük burjuvazi için -liberalizm- in, demokrasinin pek işe yaradığı kalmamıştır, tersine, işçi emekçi kitlelerini sahip çıkıp uğruna mücadele etmesiyse de-mokrasî geri tepmektedir. Tekelci devlet kapitalizminin anti - demokratik niteliği, kopyulara göre, derece derece tutucu, geri, sıkı baskıcı rejimlerden üniformalaya yönelmiştir. Bu yüzden, işçi sınıfının tekellere karşı mücadelede açısından sınıfsal ittifaklar yapması güçleşmiştir. Ama bu yap-pazılaşma temel ve öne geç işçi sınıfıdır. Tüm demokratik hareketler ve örgütler, ne denli etkin olurlarsa olsunlar, ancak yardımcı güçlerdir ve işçi sınıfı hareketi olmadan oturdıkları ölüde anti -emperyalist ve anti - faşist mücadeleye tam katkıları olur. Ülkemizde demokratik kitle örgütlerinde bu sınıfsal bağınin olgusunu ve geliştiği gözlenmektedir. Yalnız, Türkiye'nin tarihsel gelişiminden kaynaklanan

“Kapitalizmin ve onun egemen sınıfı büyük burjuvazının dünya çapındaki bu egemen ve yatkınlığı tam kendini göstermektedir.”

yor, tam boy açık faşist rejimleri dört bir yandan kolayca çökeltmiş olur. Bu dünya sosyal sisteminin güçlü varlığından, devletin işçi sınıfı hareketinden ve her ölkedeki işçi / emekçi kitlelerinden ve diğer demokratik güçlerin direniş ve mücadelelerinden oluşur.

“Bu nedenle, anti - faşist mücadele MC ye karşı mücadele ile sınırlı değildir. MC yi ivedi hedef almayarak, bu, demokrasî düşmanı en gerici baskıcı, faşist güçlerin politik düzeyde onda somutlaşmışından, onunla iktidarı ele geçirmiş olmalarından, CHP iktidaraelseydi de anti - faşist mücadele, demokratik özgürlükleri genişletme ve geliştirme mücadelesi devam edecektir. İşçi emekçi kitleler, demokratik güçler açısından belki daha elverişli şartlarda devam edecek ti ama, ortadan kalkmayacak devam edecek ti, ki gerecliligi, baskıcılığı, faşizmi turmadan yeniden üretin yapsın ve sınıfsal kaynaklar kurulsun. Bu çerçevede parnası basaraktr ki, -seçimler kendi başına çözüm değildir- dedik.

“Faşizmin kaynağı sınıfsal —çeşitli kesimleriyle bir bütün olarak büyük burjuvazi— olduğuna göre, faşizme karşı mücadele verecek ve onu geriletebilecek, sınıfsal ve müdafîleri emekçi kitleler. Tekellesmenin sürükli nesne aldığı ve tekelilerin ulusal ve uluslararası ekonomiler üzerinde egemenliklerini güçlendirdikleri günümüzde, sermaye-emek temel çelişkinin sürekliliği yansısı tekelci ve tekelci dış ayırımı ve çelişkinin güçlükle kazanması ve giderek genişlemiştir. Bu yüzden, işçi sınıfının tekellere karşı mücadelede açısından sınıfsal ittifaklar yapması güçleşmiştir. Ama bu yap-pazılaşma temel ve öne geç işçi sınıfıdır. Tüm demokratik hareketler ve örgütler, ne denli etkin olurlarsa olsunlar, ancak yardımcı güçlerdir ve işçi sınıfı hareketi olmadan oturdıkları ölüde anti -emperyalist ve anti - faşist mücadeleye tam katkıları olur. Ülkemizde demokratik kitle örgütlerinde bu sınıfsal bağınin olgusunu ve geliştiği gözlenmektedir. Yalnız, Türkiye'nin tarihsel gelişiminden kaynaklanan

özgül koşullardan ötürü, işçi sınıfı partisi ile sendikalar ve yine parti ile diğer demokratik kitle örgütleri arasındaki ilişkiler ve her birinin işlevi tam belirginleşip rayına oturmuş, uyumlu bir işleyiş düzenine kavunmuş değildir. Bu, kendi başına ayrı bir konu olduğundan, burada yalnızca, işbirliği ve dayanışma açısından bazı genel noktalara değinmekle yetineceğiz.

HEM İŞBİRLİĞİNE, HEM DE KİTLESEL ÖRGÜTLENMEYE UYGUN ÖRGÜT BİÇİMLERİ OLUŞTURULMALIDIR

“Emperyalizm ve faşizm toplum yapısını ve yaşamının her kesiminde etkisini duyurur ve bu etkili genişletmeye cabalar. Bunun için her demokratik kitle örgütünü kendi kesim ve alanında, kendi kitlelerinin hak ve özgürlüklerine ilişkin olarak sürdüreceği, geliştireceği anti -emperyalist demokratik mücadelesi vardır. Siyasal partiler ise toplumun tümünü kapsayan düzey ve biçimde, iktidarı bütünüde doğrudan hedef olarak, doğrudan siyasal mücadele yürütürler. Emperyalizme ve faşizme karşı mücadelede demokratik kitle örgütleri arasında ve bunlarla sel ileriçi siyasal partiler arasında paralellikler, uyumsuzluklar belirir. Başlangıça, bir sürü bunuma yetinilebilir de Ama iktidardan tam boy faşizm doğrultusunda sistemi harekete geçireci, faşizmi uyumsuzluklar, akımlar toplum yapısını ve yaşamının tüm kesimlerinde boy atıp bir zaman ve artanda böyle bir yetmişme kalmayacak. Demokratik kitle örgütleri ile siyasal partiler arasındaki yakınlık işaret ettirmiş işlev ve nitelik ayırımı böyle bir yetime için gerekçe olarak ileri sürülemez. Bu ayırımı mutlak değil, görecelidir. Demokratik kitle örgütleri siyasal partilerin yerini almaz, onların politik işlevini yüklenemez, ama, kendi alanlarında ki uğraşları da ülkenin genel politik durumundan iktidardan niteliğinden ve izlediği politikadan kaçarak değildir. Kendi kitlelerinin hak ve özgürlüklerini gerektiren savunabileceği, geliştirebileceği için, gerçekçi ve geçerli en azından ileri bir politik görüş ve mücadele anlayışına sahip olmaları gerekir. Kaldı ki, demokratik kitle örgütleri, genel toplumsal yapının örgütlenişleri olarak, doğrudan kendii toplulukları niteliğinden somut sorunlar dışında ülkenin genel iç ve dış politikasına ilişkin olarak da bir tavır almak, seslerini ve etkilerini duyurmak durumundadırlar. Kuşaksız, emperyalizme ve faşizme karşı mücadelede özünde bir bütünlük, kendi içinde kesimler ve örgütlenişlere ilişkin bir ayırımı gösterse de, birbirinden kopuk kompartimanlara hapsedilip daraltılmasın, güçsüzeleştirilmesin. Siyasal örgütlerde siyasal olmayan örgütleri emperyalizme ve faşizme karşı ortak hedeflerle ortak eylemlere yönlendirecek yasal örgütlenme biçimleri mümkündür. Yalnız bu nokta da unutulmamalıdır ki dayatılması ve bütünlüğüne gereken temel güçler işçi sınıfı ve kol - kafa

emperyalizmi kaldırabilirdi. Varolan örgütlerin dayatılması ve biriktirilmesi, bunları temel toplumsal güçleri harekete geçirmenin manevraları olabilmeleri açısından önemlidir. Emperyalizme ve faşizme karşı büyük kitleleri demokratik mücadeleye sokabilmek için, hem varolan örgütlerin işbirliğini ve dayanışmasını sağlayacak, hem kitleleri doğrudan örgütleyecek örgüt biçimleri oluşturulabilir ve oluşturulmalıdır.

EMPERYALİZMİN SAVAŞÇILIĞINA KARŞI MÜCADELE

“Mücadelelerin bütünselliğinin bir başka yanı da demokrasî ve bağımsızlık mücadelesinin içiciliği, anti -emperyalist mücadele ile anti - faşist mücadelenin birbirinden kopmazlığıdır. 2 MC'nin faşizmi turmandırmasına karşı mücadele, zorunlu olarak, büyük burjuvazının işbirlikçisi olduğu ve MC iktidarının yürütmesinden çıkmadığı emperyalizme karşı mücadeleyi de gerektirecektir. Hem yürütme olduğumuz, hem faşist tirmanış durdurmak ve perilemek istediğimiz için emperyalizme karşı çıkıyoruz ve çıkacağız. Bu bilinci de yamak, yerleştirmek durumdayız.

“Kitlesele demokratik mücadelenin bütünselliği bunlara bitmiyor aslında. Emperyalizme ve faşizme karşı ulusal bağımsızlık ve demokrasî mücadelesi sosyalizm için mücadele ile işleve geçip bütünlüğüdür. Ancak sosyalizm doğrultusunda bir mücadele bağımsızlık ve demokrasî alanlarında kalıcı ve gültüğe geçiş kazanımları sağlayabilir. Bağımsızlık, demokrasî, sosyalizm mücadelesinin bu üç yönlü bütünselliğinden ötürü ki, bağımsızlık ve demokrasî mücadelesini geliştirip güçlendirmeye de amaçla tüm yurtsever demokratik güçlerin birliğini sağlamaya çalışmak işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi için geçici bir taktik sorun değil, kalıcı, iktidardan geldikten sonra da izlenecek bir politik çizgidir. Ama sorun bu yanını işlemek, sosyalist bakış açısını kitlelere oluşturmak ve geliştirmek işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisinin görevidir. Anti -emperyalist ve anti -faşist mücadeleye katılan ve katılacak olan diğer siyasal ve siyasal olmayan örgütlerden sosyalizm konusunda bir bağlantı beklenmez ve istenmez.

EMPERYALİZM VE FAŞİZME KARŞI İŞBİRLİĞİ VE DAYANIŞMA

“Emperyalizme ve faşizme karşı işbirliği ve dayanışma hareketine katılan örgütlerin her biri tüzel kişiliğini ve örgütleniş biçimsini korur; işbirliği ve dayanışma içinde sürdürülmesi gereken ortak mücadelesinin programı ve gerekliliği dışında kendii görüşlerini propagandasını kendi politik çizgisini sürdürür.

“İşçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi de hem diğer örgütlerle anti -emperyalist ve anti -faşist örgütleri bir mücadele oluşturmayı ve yürütmesini sağlar, hem de bu temel düzeyde harekete geçiren demokratik bağımsız parti olarak varlığını korur ve işçi emekçi sınıf ve tabakalarından aydınlar ve gençlik kesimlerinde kendi sosyalist programlarının tanınmasına, sosyalist bilincin değişmesine sağlar. İşçi sınıfının partisi bu sosyalizm görevini ve anti -emperyalist ve anti -faşist harekete ilişkin görevlerini (ki bu görevlerin hepsi bir arada uyumlu ve kopmaz bir bütünlüğe sahip olur) başarıyla yerine getirdiği ölçüde hem işçi sınıfının öncülüğü güçlerini, hem de bölünsele bütünlüğe bir eylemsel gelişim içinde kitlelerin politik birliğini ve mücadelesini yükseltir. Kitlelerin demokratik mücadele çizgisi sosyalizm çizgisine yaklaşıp, Bu zamanla ve sistemli, tutarlı uğraş ve mücadele sonucu ulaşılabılır ki duyduyru. Bu açıdan da bağımsızlık, demokrasî mücadelesiyse sosyalizm mücadelesini birbirinden koparmazlar bir bütünlüğe sahiptir ve bu nedenle de işçi sınıfının partisi için sorun geçici taktik bir sorun değil, nesnel gerçekliğin bir zorunluluğudur.

Bununla beraber, her politik çizgi birleşik hareket katılmaz. Anti -emperyalist ve anti -faşist birleşik hareket katılmak açısından diğer iddialara değil, nesnel konum, tutum ve davranışlarına bakılır. Örneğin dünya sosyalist sistemine ve Türkiye işçi sınıfı hareketine düşman, sördürgan tavır alıp yayınlarında ve eylemlerinde emperyalizme ve faşizme nesnel olarak aynı çizgiye düşen maocuları ve kitlesele örgütleniş mücadelesine bireysel teröre dayanan yöntemleri benimseyenlerle işbirliği ve dayanışma söz konusudur.

MC'YE KARŞI MÜCADELENİN ÜÇ TEMEL YÖNÜ

“Bu çerçevede içinde, MC'ye karşı mücadele alanları MC'nin izlediği politikaya göre şöyle saptanabilir. 2 MC koalisyonu üç yoldan iktidarı ve delaysiyası büyük burjuvazının iktidarı nis perçinlemek karar ve uğraşındadır:

1. Baskı ve ezme tedbirleriyle,
2. İdeolojik taban oluşturma geliştirerek tedbirlerle,
3. Kitle tabanını nicel olarak genişletip güçlendirilerek tedbirlerle.

Hükümet programında öngöröldüğü üzere, yeni baskıcı kanunlar çıkartılması, Devlet Güvenlik Mahkemelerinin (veya benzerlerinin) yeniden kurulması, kolluk kuvvetlerinin yeniden örgütlenilip yeni yetkilerle donatılması, bu birincil bölüm tedbirler arasında. Devlet aygıtını ele geçirecek gerçekleştirilmesi ve faşistleştirilmesi ve bu doğrultuda memur, öğretmen ve öğrenci kısmını da bu bölümün kapsamı için-

çalışma ekipleri, parti yapısının temel taşlarıdır. her işyerinde bir çalışma ekibi, her köyde bir çalışma ekibi

adını. Bunların gerçekleştirilmesine, anti-demokratik uygulamaları, baskıların, saldırıların her çeşidine baskı ve zulmü meşurlaştırılmayı amaçlayan içki, göven milliyetçiliğe karşı mücadele edilecektir.

-Hükümet programında «manevi kalkınma», «manevi değerler» üzerinde ısrarla durulup bunların öneminin vurgulanması, özünde, ne MSP'ye verilmiş bir tavizdir, ne de kitlelerden oy ve destek almak üzere bir taktiktir. Bunlar bir ölçüde etken olmuş olsa da, «maneviyat» üzerinde bu denli ısrarın nedeni, faşizme yönelik gerici rejimin toplumdaki ideolojik temelini oluşturmak ve güçlendirmektir. 1. ve 2. MC ortaktarı bir rejimin yalıtılma baskı ve tepkile, polis kuvveti ve tedbirleriyle ayakta duramayacağına bilmektedir. Öngörükleri ve uygulamalarını gerçekleri politik rejimi ve dayandığı emperyalizme bağlı gerici kapitalist düzeni kitlelere iyi ve «halk» bir rejim ve düzen olarak kabul ettirme çabasındadır. Barışçı, sosyal adaletçi, «suretli hak-tan görünen girişimlerin kısaca, «kuzen postuna bürünmüş kurt» politikası izlemesinin ve tüm propaganda araçlarını buna göre ayarlanmasını nedeni budur. Kitlelerin sola yönelmiş yükselen bilinçlenmelerini ve düzene karşı çıkışlarını bu yoldan duraklatıp geriletmek ve kendi saf-larına kanalizasyon etmek amaç ve uğrandır. 2. MC'nin bu uğraş ve girişimleri karşısında kitlelerin içinde ve ülke kamuoyu yanında anti - emperyalist ve anti - faşist ideolojik mücadele son derece önem kazanmaktadır. Bu mücadele de verilecektir.

-2. MC koalisyonu iktidarı bir yandan sopyası kaldırıp ve bayraktarı partilendirme köyülükler, öte yandan da ağzırlara alabil-digince bu «calkak politikası peşindedir. Çeşitli emekçilik, yardım, sosyal görevler ö-nenleriyle de kitle tabanını nicel olarak genişletmek istemektedir. 2. MC'nin bu ü-çüncü konuda tüm vaat ettiklerini yerine getirebilmeye kuşkucludur. Geliri olmayan veya yetmeyen ailelere geçimince yete-geri sağlanacağı vaadi, olamayacak vaatlerin en başta gelenidir. Ama 2. MC ister bu vaatlerini yerine getirsin, ister getirmesin bu alanda da demokratik mücadelenin ve-receği uğraş vardır. Dışa bağlını gerici kap-talizm, denizsiz, uyumsuz, çalkantılı, kar-sıntılı bir biçimde de olsa belli bir «kalkın-ma hıza-nı koruduğu süreçte kitlelere de birtakım kırılmalar vermektedir, varlığını koruyabilmek için vermek zorundadır. Kitlelerin çok ezik, yoksul, bilinçsiz olan kimi kesimleri bu kırılmaların memnuniyetli ola-bilmektedir. Şu da gerçekçi gti. genel olarak 1- emeçli kitlelerin beklenti çizgisi dü-şüktür. Evinde suya kavuşma düşüncesine gelmemiş olan köylü köyüne su getirilme-siyle yetinmektedir. Geçekondusu yaşama-yı kabullemiş olan işçi / emeçli, mahalle-sine, su, yol, elektrik geldiğinde, hele ken-disine geçekondusunun tapusu verildiğinde sevinmektedir. Oysa işçilerin, emeçli

rimizin bunlarla yetinmesi onların değı-tirmesi kadere bağlıdır. Sosyalizm dünya sa-metisi haline geldiği, dengeli, uyumlu, bun-lamızsız kalkınmaya gerçekleştirdiği işsizliği, yoksulluğu, yarından güvensizliği yeketti-ği bir çağda, ne dışa bağlını gerici kapita-lizmin aksak, çalkantılı, bunalmış ve hiç-leri zaman gelişmiş ileri ülkelerle arayı ka-patamayacak söze «kalkınması» gerçek kalkınma olarak kabul edilebilir, ne de işçi emeçli kitleler çağın yapının standartları, onun çok, çok gerisinde bir yaşam çizgisine mahkum edilebilir. Kitlelerin, işçi emeçli çeşitli toplum kesimlerinin bugünkü iste-k ve özemlerini karşılanmasında mücadelesinin yanısıra, onlara neler istemeleri gerektiği-nin, gerçekte neleri hak ettiklerinin öğre-tilmesi uğraşı da verilmelidir. Bu da, anti - emperyalist ve anti - faşist mücadelenin bir parçasıdır. Burada şu noktayı bir kez daha vurguluyalım ki, emperyalizme ve faşizme karşı mücadele yalnızca politik düzeyde yürütülecek mücadeledir. Temelinde, tutuculuğun, gericiliğin, faşizmin ekonomik ve sınıfsal kaynaklarına karşı, kitlelerin e-konomik - sosyal hak ve çıkarlarından ya-narı bir mücadeledir.

-Türkiye'de geri kapitalist düzen dün-ya emperyalist - kapitalist ilişkileri içinde ve emperyalist aşamadaki dünya kapita-lizmiyle bütünleşerek ayakta durabilmekte, büyük sermaye sınıfı burjuvazi de emperyalizmle işbirliği ve ortaklık ederek ekono-mik ve politik egemenliği sürdürebilmek-tedir. Günümüzde büyük burjuvazi ve onun politik iktidarı, ABD ve Batı Avrupa em-peryalistleriyle ciddi uyumsuzluk içinde-dir. 2. MC, buna ilişkin sorunları çözmek de-ğil de birerğ -bir yola koymak - zorunda-dır. MC'nin bu yönde yapacakları, ulusal bağımsızlığı ve emegin emperyalist sömür-cülüğünün sorununu çok yakından ilgilendiren düzenleme girişimleri olacaktır. Anti - em-peryalist ve anti - faşist mücadele hem bu sorunları, hem de Türkiye'nin tümüyle em-peryalizme siyasal, askeri, ekonomik ve kül-türel bağımlılıktan kurtarılması sorununu kapsar.

ÖRGÜTLÜ, BİRLEŞİK GÜÇ YENİLEMEZ

«Emperyalizme ve faşizme karşı örgüt-lü, birleşik bir güç topluluğu oluşturmak ve geliştirmek için işbirliği ve dayanışma çağrısı ve uygulamaları teoride ve dün-ya pratiğinde çok bilinen ve görülen olma-lardır. Son yıllarda bizde de epeyi sözü e-dildi. Kesinlikle başarılması gereken ilk te-ast düzeyde genel ve soyut çağrılardan, te-orik ve ideolojik tartışmalardan çok, somut hedeflere ve eylemlere yönelik somut ö-grütlenmelerle işbirliği ve dayanışmayı ça-ğırmaya çalıştık ve geliştirmeye çalış-tık»

çalışma ekipleri, parti yapısının temel taşlarıdır.

«Fazlını ve destekçi emperyalizmi ge-riletmenin, giderek hepten çok etmenin yu-lu, demokratik toplumsal muhalefetin bö-yle bir örgütü birleşik kavuşturulmasında, kavuşturularak güçlendirilmesinde geçer, Çepeleşmeye bölücülüğü diye birleşe da-danışmaya karşı çıkmak hem gerçekçi bir tutumdur, hem de gericiliğin ve faşiz-min işini kolaylaştırır.»

«Fazlını ve destekçi emperyalizmi ge-riletmenin, giderek hepten çok etmenin yu-lu, demokratik toplumsal muhalefetin bö-yle bir örgütü birleşik kavuşturulmasında, kavuşturularak güçlendirilmesinde geçer, Çepeleşmeye bölücülüğü diye birleşe da-danışmaya karşı çıkmak hem gerçekçi bir tutumdur, hem de gericiliğin ve faşiz-min işini kolaylaştırır.»

«Tüm sınıflı toplumlarda ve sınıflı bir toplum olan Türkiye'de kendillinden bir topluluğa vardır. Bunun temel sermaye - emek kutuplaşması ve çelişkisidir. Gü-nümüzde koşullarında bu kutuplaşma ve çelişki, özellikle, tekeli ve tekeldışı ayrılmı ve çelişki biçiminde ön plana çıkmakta-dır, yani tekeli büyük sermaye karşısında işçi sınıflıyla birlikte diğer tekel dışı sınıfl ve tabakalar da destek öcülerine yer almaktadı. Nispeten olarak durum budur. Büyük sermaye sınıfı burjuvazi, işçi/emeçli sınıf ve kitleleri demokratik örgütöüklerine, so-syal - ekonomik haklarına, çıkarlarına kar-şı bilinçli ve örgütü saldırıya geçerek öze-nel düzeyde de kutuplaşmayı keskinleştir-mektedir. Milliyetçi Çepeyi oluşturmuştur ve bu Çepe iki buçuk yıldır iktidardadır. Bu durumda, yarıver, demokrat, ilerici, sol güçlerin işbirliğine ve dayanışmasına, demokratik toplumsal muhalefetin örgütlenişine karşı çıkmak hasmın de-ğirmenine su taşımaktan farkızdır. İnan-ıyoruz ki kitleler, yaşam mücadelesinde e-dindikleri deneyim ve bilgilerle gücün bir-leşme ve örgütlenmede olduğuna çabuk kav-şabileceklerdir.»

«Tektarlayalım. Örgütü, birleşik Güç yenilmez.»

Sosyal Kurtuluşun 30 Ağustos'larına Doğru

30 AĞUSTOS ANTI - EMPERYALİST SAVASIN ZAFER GÜNÜDÜR. GEREK MUSTAFA KEMAL'IN, GEREKSE ÖTEKİ LİDERLERİN ÖZ-GÜN NİYETLERİ VE BAĞLANTILARI KONUSUNDA ÖNE SÜRÜLENLER NE OLURSA OLSUN, 30 AĞUSTOS «TÜRK YUNAN SAVASININ SONU» DEĞİL, EMPERYALİZME KARŞI ULUSAL KURTULUŞ SAVASININ ZAFERİDİR. BU KONUDA ÖNE SÜRÜLEN VE TARTIŞILAN HİÇ BİR GÖRÜŞ BU NETLİĞE GÖLGE DÜŞÜRMEZ.

Bir ölü bittirile 1. Dünya Savaşına so-kulan Osmanlı İmparatorluğu, mütefaki-leriyle birlikte savaktan yenik çıktı. Savaşın getirdiği yıkım dışında dört bir tarafa top-raklarını kaybetti. Ve Anadolu galip dev-letleri tarafından bölüldü. Anadolu'yu istila eden emperyalist kuvvetlere karşı İstanbul Hükümeti Sevr an-dlaşması hükümleri gereğince orduyu terhis ediyor, silahları derhürup, halkın öğütlediği direnişleri durdurmaya çalışıyordu. Ki-saca haksız bir savaktan sonra, kavırtız sarıtsız teslim olmanın utanç verici bütün gereklerini kuzusuz olarak yerine getirme-yeye çalışıyordu.

Anadolu'nun emeçli halkı nesiller bo-yu çepelbere kırılmış, varı - yığıtu savaş meydanlarına dökülmüş, erkeği ve yetiştir-diği ürünü elinden alınmış ve çepeden çepheye sürülmüştü. Nesiller boyu süren savasların yarattığı toplumsal acıların us-tüne bir de anayurdu düşman tarafından işgal edilirdi.

Diger yandan feodal düzenin yarattığı sömürü, istismar ve zorbalık geleceğe gü-vensizliği ve toplumsal çöküşü besleyip yaygınlaştıyordu.

Osmanlı devletinin yapısı sonucu, bu genel emeçli yığınlarında köklü bir milli bilinç ve kültür de yaratılmamıştı. İşçi sınıfının sadece büyük şehirlerde son derece çalız ve örgütü oldu-yu sonucu, bu milyonlarca emeçli kitlesi başsız ve ama-çsız kalımtı.

Herşeye rağmen emperyalist işgale kar-şı Anadolu'nun çeşitli bölgelerinde «Müd-fai Hukuk» cemiyetleri kurulu-yu, kimi es-rafin yardımıyla bir kısım emeçli halk iş-işahınlı-yor. Hatta yer- yer bu direnişler e-kilil oluyordu. Ama bütün bu çabalar birlik ve bütünlüğe sınırlı ve sonuç alıcı e-yemleri geliştirebilme bakımından yetersiz-di.

Büyük Ekim Devrimi'nin yankıları büt-ün dünya emeçlileri arasında olduğu gibi ülkemiz emeçlileri arasında da son derece olumlu etkiler yapıyordu. Ancak bunu ul-sal ve sosyal kurtuluş açısından değıerle-ri-recek bir işçi sınıfı ya da ulusal düzeyde örgütlenmiş etkin bir örgüt mevcut değildi. Tersine, e-rraf ve toprak ağaları Ekim Dev-ri'min etkilerini sillebilme konusunda çok daha örgütü ve bilinçli-ydi. Ama bütün o-lumsuzluk koşullarını yanı sıra Ekim Dev-

rimi emperyalizme karşı ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi için son derece olum-lu bir ortam yaratmıştı. Uluslararası işçi si-nifı hareketi güçlenmiş, çeşitli Avrupa ül-kelerinde genel grevler çeşitli kentlerde işçi sovyetlerinin kurulmasına kadar yük-semişti.

Halkları emperyalist savaslardan bik-mış, barış ve sosyal kurtuluş yolunda güç-lü adımlar atmaya başlamıştı.

İşte Mustafa Kemal elverişsiz iç koşu-ların yanı sıra bu uygun uluslararası koşu-llarda Anadolu'ya geçiyor ve emperya-lizme karşı ulusal kurtuluş mücadelesini ö-gütlemeye başlıyordu.

Elibettiki Mustafa Kemal bir sosyalist değildi. Ama Sivas ve Erzurum kongreleri, T.B.M.M. nin açılışı ve kurtuluş savasının tüm zorlukları içinde kararlı bir ulusal kur-tuluş savasçı olduğuna ispatlandı.

Ekim Devrimi'nin ve onun liderini doğru değıerlendirmemesine, mücadelesine arkadaş-larının ve emperyalist muhalefatin tüm kar-şı çıkış ve provokasyonlarına rağmen, mü-cadele ettiği koşullar içinde dostlarını ve düşmanlarını ayırt etmesini bildi.

İki yıptığı iş elde kalan orduyu ve sı-lahlarını, araç ve gereçlerini mahfazaya et-mek oldu. Emeçli halkın askere alınması

emperyalist istidlaya karşı savagistirmen-sinde bazı güçöüklerle karşılaştı. Bunların en başında emeçli kitlelerin içinde bulun-dukları olumsuz koşulların yanı sıra mü-cadelenin örgütlenişine ve hedefine olan i-nançsızlıklarını roynadı.

Nitekim bugün savaş sonrası aradan yarım yüzyıl geçmiş olduğu halde emeçli halkın kadere değışimedi.

Ama bu durum kurtuluş savasının em-peryalist istidlaya karşı haksız bir savas ol-duğuna göstermez. Aksine haklı bir savas-tır. Nitekim emeçli yığınları giderek daha büyük bir şevkle anti - emperyalist savasa sarıldılar.

Lenin'in ülkesi Sovyetler Birliği bu hak-lı savası olanakları elverişsizliğe tonlarla al-tın, silah, araç ve gereçe destekledi.

Burjuvazi ulusal kurtuluş savasından ve onun yorumlanmasından korkuyor. Bu yüz-den öteki ulusal bayramlar gibi 30 Ağustos Bayramı'nın da gerçek anlamda kutlanma-sını istemiyor. Bu yüzden tarih diye hikaye anlatılmakla yetiliyor. Bu yüzden bu dö-nemdeki beğeniler açılmıyor.

Bu nedenle ulusal bayramlar giderek anlamlaşıyor-yu, biçimsel, süzüm, özünden yoksun törenler haline geliyor.

Çünkü burjuvazi ulusal bağımsızlıktan korkuyor. Çünkü, 55 yıl önce yüz binlerce emeçlinin canı ve kani başına kazanılan ulusal bağımsızlığı, NATO'su, CENTO'su, I-kil Andlaşmaları' ve Ortak Pazar ilişki-leriyle ortadan kaldırdığını biliyor.

30 Ağustos anti - emperyalist savasın zafere günüdür. Gerek Mustafa Kemal'in ge-rekse öteki liderlerin, özün niyetleri ve bağlan-tıları, koşullarda öne sürülenler ne olursa olsun, 30 Ağustos «Türk Yunan sa-vasının sonu» değil, emperyalizme karşı ulusal kurtuluş savasının zaferi-dir. Bu konuda öne sürülen ve tartışılan hiç bir gö-rüş bu netliğe gölge düşürmez.

Ulusal kurtuluş savasını, Anadolu'nun emeçlileri son derece zor koşullarda, so-syalizmin ve uluslararası işçi sınıfı hareke-tinin yardımıyla kazanmış. Bu ölçü müca-dele birimleri gücün sürecinin en üst boyutta-rında emperyalizmi gücünden geriletir bir güç olarak gelişip, durdu-yor.

30 Ağustos'ta anti - emperyalist savası kazanan Anadolu emeçlileri şimdiki güçlü bir işçi sınıfı öncülüğünde sosyal kurtuluşun 30 Ağustos'larına hazırlanıyor.

yurt ve dünya
EMERÇİLERİN BİRLEŞİK GÜCÜDÜR

5.SAYI

Örgütü Birleşik Güç Yenilmez B. BORAN • Partimizin Yapısı ve İşlerine İlişkin Sorunlar N.SARGIN • Doğuda Ahalik Düzeni ve Sınıf Mücadelesi Z. EKİNCİ • Dün ve Bugün Ortak İşçi Cephesi M. LUNDASINOV • Devlet Biziz K. CHERRENKO • Sosyalizmin Ön Koşulları ve Sosyalist Devrim V.ZGLADIN • Bilimle-rin Sonu ve Bilimin Doğuşu, Üzerine Ö.SEZGIN • Yeni Bir Felsefe Kitabı M. ODMAN • Sicak Kar. Ö. POLAT • Nazizmin Tarihi Üzerine Ki Kitap M.OZAL TINLI • 3. Nasrettin Hoca Karikatürleri A. UYGUR •

İki ayda bir çıkar
fiyatı 15 TL yıllık abonelik 75 TL
Nispetiye Ziya Sok. 12/3 Teneke-İSTANBUL

Düzenden Kopuş ve Faşist Demogoji

DÜZEN

Faşist hareket legal ve illegal örgütlerle burjuva iktidarlarının koruyucu semsiyesi altında uzun yıllardan beri ülkemizde cirat atıyor. Faşist bası, saldı, cinayetler sonucu binlerce işçi, öğretmen, memur, teknik eleman ve çeşitli kesimlerden emekçiler siperinden, okullarından atılıyor, siyasi tertiplerle hapsediliyor, öldürülüyor.

MC iktidarı içinde faşist politika ve uygulamaları giderek yoğunluk kazanıyor. Burjuvazinin huzur partisi AP tutum ve eylem alanında MHP ile birleşiyor, bütünleşiyor.

Yasa teminatı altındaki demokratik hak ve özgürlükler faşizmin legal ve illegal örgütleri tarafından durmadan saldırılara uğruyor, bunları korumakta görevli siyasi iktidar en başta olmak üzere, bazı resmi organlarca tehdit ediliyor. İşçi ve emekçi sınıflara karşı ideolojik ve politik saldırıya ve demogoji burjuvazinin MC eylem uyguladığı günlük politika haline geliyor.

Emperyalizmle işbirliği halindeki tekellerin yoksul ektisi toplumun her kesiminde duyuluyor. Enflasyon, işsizlik, pahalılık işçi ve emekçi sınıfları bunaltan düzeylere fırlıyor.

Din, ahlak propagandasının yanı sıra toplumsal değerlerdeki çöküş yaygınlaşmış huzlanıyor.

Burjuvazinin döviz, finansman ve pazar darboğazlarının, üretim gücünün geliştirilmelerine yansırı giderek büyük bir toplumsal sorun haline gelen enerji açığı büyüyor. Tekelleşmenin yaratdığı kapasite ve istihdam düşüklüğü enerji yetmezliği ile daha da üst boyutlara fırlıyor. Pahalılık ve işsizlik durmadan artıyor.

Döviz yoksulu dışa bağımlı sanayi felç durumuna getirirken, ileri cendik hareketin içinde bulunduğu politik ve ideolojik bulaşlılık, burjuvazinin yöneticilerinin, oportünist tutum ve kararları sonucu grevler çözülmüş kayıyor. Grevlerin toplumsal etkinliği kullandılıyor. Hiç değişim grevlerdeki işçilerin toplumsal gücüne hareketle getiriliyor. Aristokrat sendika yöneticilerinin masa başlarında geliştirdikleri çözümler oyalamaya taktiklerinden öteye gidemiyor. Uzayıp giden grevler yer yer işçilerin kitlesel tepkilerine rağmen çukçu amaçlarına uygun olmayan biçim ve düzeylerde sona erdiriliyor. Burjuvazi sendikal mücadeleleri sıkıştırıp geriletebilmek için bu olanaklardan yararlanıyor.

Milyonlerce tavım işçisi hiçbir sosyal hakları olmadan en yoğun bir biçimde sömürülürken örgütlenemiyor ve toplu direnişlerin zorunlu araçlarına çekiyor.

Yoksul, küçük üretici ve orta köylüler artan girdiler ve düşük tavan fiyatları nedeniyle giderek artan sayılarda topraklarını yitiriyor ve işsizler ordusuna katılıyorlar.

1977 / 5 Haziran seçimleri öncesi kurulsuzluk umudu haline getirilen CHP başarısızlıkla başarısızlığa sürükleniyor. Parlamento içinde işçi sınıfı partisinin öncü ve tutarlı mücadelesinin etkisizliği giderek artan oranlarda kitleler tarafından görülüyor.

DÜZENDEN KOPUŞ

Bütün bu gelişmeler sonucu özellikle büyük sanayi işletmelerindeki işçiler ve diğer kent emekçileri arasında sosyalizme doğru düzenden kopuş gerçekleşirken bu kitlelerin örgütlenişine temel sorunlardan biri olmaya devam ediyor.

Öte yandan, olumsuz bir gelişme de, demokratik güçlerin temel sorunu haline geliyor. Özellikle iş anadolunun yoksul kesimlerinde düzenden kopan bazı yoksul kitleler faşizmin demogoji oltalarına tahlil ediyorlar. 5 Haziran seçimlerinin ortaya çıkardığı en önemli gelişmelerden birisi de bu sorundur. Bilinçsiz, ezik, yoksul kitleler ve büyük kentlerdeki sınıf dışı flumpen gruplar faşist propaganda, terör ve küçük menfaatler karşılığında hiçbir bilinç zorlanmasın (girmeden) faşizme kitte tabanı oluyorlar. Devlet olanakları albidliğinde faşist propaganda ve terör eylemlerini geliştirmek için kullanılıyor. İletişim araçlarının en güçlüleri televizyon, radyo ve gündelik basın faşist ideoloğların at oynattıkları alanlar haline geliyor.

Faşizm kitte tabanı kazandıkça saldırı-güçleri artıyor. Devlet aygıtı içinde daha etkin destekler buluyor. Faşist demogoji bilinciz kitleler üzerinde giderek daha etkili tuzaklar hazırlıyor.

Büyük burjuvazinin kitleleri aldama, mücadelelerini durdurma ve giderek terörle çevirme oyununa alan faşizmin, bu açıktan itibaren işçi ve emekçi kitlelerinin bilinçlerini kazanması en hayati sorunlarımızdan biri haline geliyor.

Bu gelişme karşısında emperyalizmin faşizme karşı süçlerini, tüm yoksul kesimlerin demogoji ve sosyalistlerin birleşik örgütlü mücadelesi bir zorunluluk olarak dayatılıyor.

Faşizme karşı birleşik örgütlü mücadelesinin gerçekleştirilmesinin ve faşist demogojinin etkisizleştirilmesinin, gereken ataklık ve açıklıkla tarav alınmasına bağlı olduğu daha net olarak kavranıyor.

FAŞİST DEMAGOJİ

Genel olarak faşizmin çerçevesi belirlenmiş bir ideoloji olmadığı bir takım moral değerlere ve kurallara inandığı, bunun da ülkeden ülkeye değiştiği göz önüne alınırsa, faşizmin sadece eyleme yatkınlığına değil ve eylem içinde yenilebileceği açık olarak ortaya çıkıyor.

Faşistlerin özellikle büyük burjuvazinin çıkarları uğruna ilerici düşüncü, örgüt ve eylemleri önlemeyi amaçlaması en belirgin özellikleridir. Görüldüğü her yerde faşizmin moral, din, ahlak, milliyetçilik duygularına yönelik propaganda ve eylemleri döndürülen gerçek oyuna saklayıcı bir maskeken ibarettir. Faşizm, anti - faşist dünya savacı öncüsünde en yaygın olarak görüldüğü gibi işçi, emekçi ve aydınlar karşı, halka kuvvetli gelitirerek devlet yönetimi haline getirilmiştir. -Buğün devlet bir millî birlik kurmada ve millette kalıcılığında karşılaşılan en büyük engel aydın geçişin zümresinin anlayışsızlığı ve çıkarlılığıdır. (A. Türkeş)

Faşizm insan hakları bildirilerinde formüle edilen demokratik hak ve özgürlükleri karşıyor. Örneğin Mussoliniye göre -Geleneksel özgürlük düşüncesi bir demagojiden ibarettir ve kişisel devlet kudreti karşısında eşit olamazlar. - A. Türkeş işe şöyle diyor -Türk tarihinde devlet kudret ve otorite timsalidir. Devlet kadife edviden içinde demir yumruktur. Güçlü, kuvvetli devlet şahsiyetli dirayetli devlet başkanıdır. -Türk'ün her şeyi güzeldir ve her şeyden güzeldir. -

-Sermaye karşı olduğu bu nedene onu sürmükl güvensiz kıldığı için sosyalist hareket karşı çıkan faşizm, kapitalist sistem -yeterince koruyamadığı için de liberalizm ve demokrasiye karşıyor. -Liberal demokrasi ve hürriyet, sahte bir demokrasi ve hürriyettir. Çünkü onlar için -hürriyet, iktidar, kuvvet ve mülkiyet sahibi olmaktadır... Mülkiyet insanın teşebbüs gücünden artması imkanı vermiş, şahsiyetini geliştirebilmesinde en büyük unsur olmuştur. (A. Türkeş)

Faşistlere göre -Devlet en üst bir amaçtır. Her şeyin üstündedir. Kuvvet ve hukuklu varlığı temsil ederken tek tek kişilerin ve örgütlerin çıkarlarını koruyan çıkarlara uymak zorunda değildir. Her şey devletin içinde ve hiçbir şey ona karşı değildir. -

-İllus devletle karşanış üst bir moral ve hukuk değeri olarak kabul edilince bu birliğin sınırları dışı altında bulunması -kabul edilemez. Dolayısıyla faşizm -sınıf

sız bir ulus yaratmak- propagandasını içerir. -Dokuz ışık doktrinde... ne birkaç patron, ne de sınıf söz konusudur. Çünkü millet bir ülkü, tarih ve soy birliğidir. Bunun sınıflara bölünmesi... mümkün değildir. Buna müsaade etmeyeceğiz. (A. Türkeş)

Faşistlerin devleti güldürme ve kuruma politikasının altında sınıf mücadelesinin ve her türlü özgürlüğün yok edilme istediği bir devlet anlayışı yataktadır.

Dine inanmayan Mussolini'nin ilk yaptığı işlerden birisi din derslerini mecburi yapmak ve okullara Maryem Ana resimlerini asturmak oldu. Çünkü onlara göre kitlelerde yaratılacak moral değerlerin hacidi den gelmektedir. Bu yüzden başbuğ başını ölmüştür. -Milletimizi meydana getiren manevi unsurların tam bir ahenk içinde birleşmesi demek olan Türlük tarih ve suurya islam ahlak ve faziletli sentezine samimiyetle bağlı olmanın esası bu gerçektir yataktadır. (A. Türkeş)

Her yerde faşistler büyük burjuvazinin mali desteği, devlet içindeki güçlü dayanaklarından hareketle faşist eylem grupları ile işe başlamışlardır. İtalyan Kara Cümhurlükleri, Nazi SA A. İarı ve Türkiye'deki Ülkü O. cıkları gibi Doktrin eylemleri sonra gelmiş ve eylem -doktrin- yaratmıştır. Bu bakımdan faşist eylemlerin yoneldiği somut hedefler olan demokratik hak ve özgürlükler, örgütler ve eylemleri dışında geliştirdikleri -doktrin-lerde bir birlik -çakışma- yoktur. Örneğin, naziler ırkçılığı ve yahudi düşmanlığını temel ideolojik tema yaptıkları halde, Mussolini ırkçılığı reddetmiştir. Yahudi düşmanlığı Mussolini, Nazi kurumlarına girdikten sonra uygulanmıştır. Türkiye işe başından beri -milliyetçilik- esas almıştır. -İdeolojimiz çağın en dinamik ideolojisi, türk milliyetçiliğidir. - türk soyunun değeri bir şey olduğu büyük bilgileri tarafından kabul edilmektedir. -Türk'ün her şeyi güzeldir ve her şeyden güzeldir. -

Faşistler tarihi kahramanlık ve millî değerlerin de tek mirasçısı ve devam ettiricileri olarak propaganda yapıyor. Bu amaçla tarihi yeni baştan yorumlama çabasına girerler, çarlık buralandan moral değerler çıkararak -tarihi kökler- yaslanmaya gereklerini vardır. Alman faşistleri iki bin yıllık bir Alman tarihi uydurarak bütün bu tarihi gelişmeyi, Hitler'e misal, kuratıcı duruma getirmek için yorumlamışlardır. Mussolini Garibaldi'yı, Fransız faşistler Jan D'Ark', Amerikan faşistleri Washington ve Lincoln'u faşist olarak göstermeye çalışmışlardır. Türkiye'de de -Bazık ve Ergenekon mitleri- yaratılmış bunlardan. Kahramanlık bulunmuş, nihayet Yavuz'un, Fatih'in -moral- değerlerine konu yapılmış bu suretle -tarihi kökler- yaratılmıştır.

Faşistler her yerde anti - emperyalizm, yurtsever, ilerici, demokrat ve sosyalist örgüt ve eylemlere karşı anti - komünist propaganda ve eylemi geliştirecek -ulusun kur-

Tek başına ele alındığında faşist ideoloji ve propaganda bir demogojiden öteye gidemiyor denilebilir. Ancak düzenden, kopmuş bilinciz kitlelerin bunaltılması, sorunlara yaklaşım biçimleri ve bulabildikleri çözüm yolları üstlemler -otorite- ve -kuvvet-in önünde eğilmeye hazır psikolojik yapıları nedeniyle faşist propagandaya çok kolay kanabildikleri yaşanmış, bilinen gerçeklerdir.

tarfısız -rölne girirler. Şoven milliyetçi duygulara ışkırtarak, uluslararası barışın kundaıklayıcısı olmuştur.

FAŞİZMİ YENECEĞİZ

Sosyalist hareketin bu kitleler üzerindeki etkileri faşistlere düzene karşı sahte sloganlar kullanmaya imkettir. Kapitalizme karşı, tekelilere ve emperyalizme karşı çıkar görüşmelerinin ve sömürü edebiyatı yapmalarının altında yatan temel olgu budur.

Faşist grupların yoksul ve bilinciz kitlelerin içinde düzene karşı yürüttükleri eylemler küçük menfaatler ve -resmi koruma- ile desteklenmektedir. Bu -resmi- koruma, faşist saldırıları düzenden hoşgörüsü ve hatta mükaafatlandırması bu grupların etkinliğini artırmada başlıca etken olmaktadır.

Bu açıdan faşizme karşı en geniş kitlelere yönelik ideolojik mücadele, faşist propagandanın etkisizleştirilmesi için kitlelerin bilinç seviyelerinin yükseltilmesi, faşist demogojinin ve faşizmin dünya yüzünün açığı kapatılması en acil görevlerden biri olacaktır.

Küçük burjuva kesimlerdeki ürkek, yığın ve teslim olmaya hazır tavırların da süratle üzerine gidilmesi, faşizmin kitte tabanının gelişmesinin durdurulması ve giderek yok edilmesi; örgütlü, yalın ve net, albidliğine ve sürekli bir ideolojik mücadeleyle mümkündür.

Demokratik toplumsal muhalefetin kitte tabanının genişlemesi, etkinliğinin artması ancak faşist ideoloji ve eyleme karşı ve onu küçümsemeyen sıkı bir mücadele geliştirilmesiyle mümkündür.

İşçi sınıfının birleşik mücadelesinin sağlanması emperyalizme ve faşizme karşı örgütlü birleşik gücün yaratılıp yenilmesi kitlenin sıkı temel sorunlarından biri de kitlelerin içinde faşizme karşı ideolojik mücadeleyi kazanmak ve faşist demogojiyi yerle bir etmektir.

ÖRGÜT HABERLERİ

Saldırıları, Partimizi, işçi Sınıfını ve Demokrasiden Yana Güçleri Yıldırılmayacaktır

Samsun İl ve İlçe Örgütü binası 28.8.1977 günü saat 23.00 sıralarında saldırıya uğradı. Kapsayıcı olarak içeri giren saldırganlar parti yayınlarını, kitapları, kitapları, parti evraklarını ve bir kısım demirbaş eşyası yıktılar.

Saldırıların kimlikleri tespit edilemedi. Fakat, saldırının nereden kaynaklandığı bizce ve demokratik kamuoyuna bilimlenmiştir. Partimize yapılan saldırı, demokrasiden yana tüm kuruluş ve kişilere yapılan saldırılardan bağımsız değildir. Bu saldırılar, MC'nin faşizmi kırmandırma politikasının bir parçasıdır. Daha önce Üsküdar İlçe Binamız da aynı biçimde saldırıya uğramış, burme kadar saldırganlar yakalanmamıştır.

Tüm bu saldırılar partimizi, işçi sınıfını ve demokrasiden yana güçleri yıldırılmayacaktır. Demokrasiden yana güçlerin örgütülü, birleşik mücadelesine faşizme geçit vermez. Ve bütün bunların hesabı sorulacaktır.

Bariş Mücadelesi: Bağımsızlık, Demokrasi Sosyalizm Mücadelesinin Ayrılmaz Bir Parçasıdır

Dünyada ve Türkiye'de bariş mücadelesi hızla yükselirken, Parti örgütümüz de çeşitli biçimlerde mücadelede katılıyor. Aşağıda İzmir Merkez İlçe Örgütümüzün konuya ilişkin bildirisini yayınlıyoruz.

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, BARIŞTAN YANA TÜM GÜÇLER,

Dünya emperyalizminin odakları Amerika Birleşik Devletleri dünya barişini yeni bir silahla tehdit ediyor. Artık koca bir kentti Hiroşima'yı ortadan kaldıran, 200.000 kişiyi yığın halinde öldüren atom bombası yetimiyor. ABD Başkanı Carter iki yüzü bir sevimsizlikle Nötron Bombası Kampanyasını açtı.

Son günlerde gazetelerde bol bol reklamını gördüğümüz Nötron Bombası nedir? Doğaya, fabrikalara, ekili alanlara, bilinalara fazla zarar veremeyen ama, radyasyon gücü, yani insanları öldürme gücü ile atom bombasından kat kat tehlikeli olan Nötron Bombası, su anda dünyanın en vahşi kitle imha aracıdır.

Etrafa kokusuz ve renksiz radyasyon saçan bomba düdüğü yere çok uzaktaki insanların bile ölüme sonuçlanan bir hastalığa kapılmalarına yol açmaktadır. Ayrıca bu insanlardan ölmeyen olursa, çocukları ve onlardan gelen kuşaklarda sakat doğmaya mahkumdurlar.

ABD Telleklerinin insancılıklı çıkışlarına reklamını yapıp tüm dünya pazarına kabul ettirmek istedikleri ise bu silahlardır. Bir yandan ABD Başkanı, ABD Senatosunu, diğer yandan büyük ABD telleklerini katliğın koro usurları şunu söylemektedir:

Nötron Bombası nükleer silah değildir. Neden amaçları? Neden böyle girişime gerek duymuşlardır?

ABD, az gelişmiş ülkeleri birbiriyle savaşışa kışkırtan iç savaşlar çıkartarak, ulusal kurtuluş hareketlerini yok etmek isteyen bir devlettir. Sosyalist ülkeleri ılgal hursıyla yapıp tutuşmaktadır. Ayrıca silah sanayisini elinde tutan telleklerle ahlak olarak yeni savaş alanları, yeni pazarları, yeni kârlar aramaktadırlar.

Bu kuşullar altında, Nötron Bombası nükleer silahlar kapsamına alınmazsa ABD emperyalizmi şu avantajlara sahip olacaktır.

— İnsanları öldürecekler, ama geride kalan bankalar, üretim araçları, yani fabrikalar, tarlalar, makinalar ABD emperyalizminin hizmetine girecektir.

— İlgal süresini çok kısıltacaktır.

Böylece, kendi barbar, savaşçı niteliklerini örtbas etmek ve silahlanma yarışını halkı göstermek istemektedirler. Ama, Sosyalist ülkeler, uluslararası işçi sınıfı, demokrat, bariştan yana tüm güçler bu yanlışlığı, aldatmacaya karşı çıkmaktadırlar.

Mejkezi Helsinki'de bulunan Dünya Bariş Konseyi 6 - 13 Ağustos tarihleri arasında Nötron Bombasıyla Savaş Haftası ilan etmiştir.

Türkiye'de de işçi sınıfının ve tüm emekçi yığınların öz örgütü olan Partimize bu insanlık dışı girişime karşı çıkmaya, BARIŞ mücadelesinin en temel görevi sayar.

Bariş mücadelesi, bu somut örnekle de görüldüğü üzere bir sınıf mücadelesidir. Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır.

İşçiler, emekçiler, hericiler, bariştan ve demokrasiden yana tüm kuruluşlar bu insanlık dışı silaha karşı seslerini yükseltmeli ve bu konuda protestolarını yoğun bir biçimde dile getirmelidirler.

Amasya İl Örgütü Toplantılarını Düzenliyor

Amasya İl Örgütü, geçen sayıda yayınladığımız halka açık toplantısından sonra, ikinci toplantısını yaptı. Toplantı, fabrika ve işletmelerin olduğu, dolayısıyla işçilerin yoğun olduğu Sulova İlçesinde yapıldı. Amasya İl Örgütü 1 Mayıs İşçi Bayramını da bu ilçede kutlamıştı.

İşçi ve emekçilerin yoğun olduğu bir kahvede yapılan toplantı için, önceden, davetiyeler dağıtarak, hoparörlere seslenerek duyuru yapıldı.

Toplantı İl Yönetim Kurulu'ndan bir arkadaşın açış konuşmasıyla başladı. Daha

sonra Göynücek İlçe Sekreteri Abidin Kök seçim öncesi ve sonrası gelişmeler, parti'nin bugünkü politikasını kapsayan bir konuşma yaptı.

Genel Merkez Görevlisi İhan Akalın Dünyada ve Türkiye'de gelişen olaylar, bunlara ilişkin sosyalistlerin gözlemleri ve önerdiği çözümler, kapitalizm ve sosyalist üretim biçimleri üzerine konuştu.

Amasya İl Örgütü toplantılarını yararları ve gösterilen ilgi karşısında toplantılara süreklilik kazandırmaya ve köy kahvelerinde de toplantı yapmayı planladılar.

5. İll Milselçileri Toplantısı Yapıldı

«Anti-Faşist Mücadele ve Partimiz»

28 Ağustos Pazar günü Ankara Çağdaş Sahnede beşinci İl Temsilçileri Toplantısı yapıldı. Dördüncü toplantıdan kısa süre sonra temsilçiler Merkez Yönetim Kurulu'nun öngördüğü «anti - faşist mücadele ve Partimize - gündem maddesini görüşme» üzere yeniden biraraya geldiler. Merkez Yönetim Kurulu (Yereliler ile birlikte il başkan ve sekreterlerinin, ilçe başkanlarının (veya temsilçilerinin) ve Merkez Kitle Örgütleri Eürusu üyeleri ile parti baskı mensuplarının çağrılı bulunduğu toplantının birinci oturumu Parti dışından çağrılanlara da açık olarak yapıldı.

Çok sayıda kitle örgütünün yüksek kademe yöneticileri ile yazar ve yadınların ilgi ile izlediği ve olumlu izlenimleri parti yöneticilerine aktardığı sabah oturumunda Genel Başkanımız Behice Boran, özettiği diğer sütunlarımızda bulacağımız konuşma-

ları yaptı. Salonda hazır bulunanların uzun süre alkışlarla birlikte -faşizme geçit yok-sloganını hep bir ağızdan tekrarlamalarıyla son bulan bu konuşmadan sonra toplantıya ara verildi.

Oğleden sonraki oturumda temsilçiler gündem maddesini görüşmeye devam ettiler. Yalnız çağrılı temsilçilerin hazır bulduğuna bu oturumda önce Genel Sekreter Nihat Sarıyan, Genel Başkanımız konuşmasında ek olarak Merkez Yönetim Kurulu'nun anti - faşist mücadelede güç ve eylem birliği konusundaki karşılaşılabilecek sorunlara ilişkin görüşlerini dile getirdi ve bu konuda yerel birimlerimizle almış olan adımlar hakkında bilgi verdi. Daha sonra söz alan temsilçiler gerek yönetim kurulları olarak hazırlanan yazılı raporları, gerek sözlü açıklamaları ile konunun daha fazla aydınlığa kavuşmasını sağladılar. (Bu otu-

rumda yapılan konuşmalar ve raporların bir öteki gelecek sayımızda yayımlanacaktır).

Toplantının dağılımından hemen sonra küçük gruplar halinde salonu terkeden arkadaşlarımızdan bir bölümünün biraz ileride toplantı polisi tarafından yollarının keşillecek österlinin aranması kalkışılması ve içerlerinden be yönetici arkadaşlarımızın toplanması ve gösteri yürüyüşü kanununa muhalefet - gibi saçma bir iddia ile geç altın a - bulmuş geceyi Birinci Şube'de gecirmeleri faaliyetimiz tarafından işleniyor. Aynı gece ise Samsun il merkezimiz -bilimemey- kişilere basılarak bütün resmi evrak ve eşyası yakılıyor. Ne tek ve ne de ilk olan bu olaylar partillerimiz faşizme karşı mücadele azmini ancak bilemektedir.

« Örgütlü Birleşik Güç Yenilmez »

Merkez Yönetim Kurulu'muz son toplantısında günün önemli ve ivedi sorunu olan faşizme karşı güç ve işbirliği konusunu muhtelif yönlerini ayrıntılıyla inceledi. Bir yandan bu konuda İl Temsilçileri Toplantısı'nın yapılmasına karar alınırken bu konudaki görüşler Kurulu'nun metni içinde kurduğumuz komisyon eliyle bir kesin halde getirilerek basıldı. Üç lira fiyatla satışa çıkarılan broşür aynı zamanda Milletçi Çephe dışındaki bütün partilerle faşizme karşı mücadelede yer alabilecek bütün demokratik kitle örgütleri, sendikalar, öğrenciler ve kuruluşlar yöneticilerine postalandı.

«Örgütlü Birleşik Güç Yenilmez» başlığını taşıyan broşürde demokratik güçlerin ortak bir durum değerlendirilmesinde birleştikleri kaydedilmekte, faşizmin tirmanışını sistemin çözümsüzlüğünden kaynaklandığı belirtilmekte, baskı ve zulümden çıkarılanların yalnızca emperyalizm, büyük sermayedarlar ve büyük toprak sahipleri olduğu gerçeği dile getirilmektedir. Broşürde daha sonra demokrasi safılarında örgütülüğü ve birliği geliştirilmesinde ana görev olduğu yeniden vurgulanmakta ve yetersiz olmayan girişimleri daha da geliştirmek, ilik yaklaşımları aşmak, gerekli üstüne düşünerek Türkiye İşçi Partisi'nin üstüne düşen her görevi yapmaya hazır olduğu yeniden altı çizilerek belirtilmekte ve metin şu cümlelerle son bulmaktadır :

«Faşizmin tirmanışını yeni bir aşamaya varmış olması ve son iki yünlü döneminin getirdiği özel imkân ve koşullar, demokrasi mücadelesini başarıya ulaştırması için geçmiştekinden daha etkin mücadele yöntemleri bulunmasını gerektirmektedir.

Milletçi Çephe'nin temsil ettiği işbirlikçi, faşist güçlere karşı mücadelede, aynı

Türkiye İşçi Partisi

örgütlü birleşik güç yenilmez

doğrultuda eylemlerde bulunmanın ötesine geçen bir birlik ve dayanışma anlayışı içinde yürütme mümkün ve zorunlu duruma gelmiştir. Demokratik kuruluşlar aynı hedefler için ayrı ayrı yürüttükleri kavşayı bütünleştirmek, egdümünü bir biçimde sürdürebilmek görevi ile karşı karşıyadırlar.

İhtiyacını duyduğumuz birlik ve dayanışma çalışması, çeşitli siyasi parti, birlik, sendika, dernek ve örgütleri merkez kamdemeleri arasındaki ilişkileri sınırlı kalmayan bir çalışmadır.

İhtiyacını duyduğumuz birleşik mücadele hareketi, sürekliliği olan, tek tek somut eylemler için oluşturulmuş ömür bu eylemlerle sınırlı olmayan bir harekettir. Harekete katılan çeşitli kuruluşların kendi yarıklarını ve çalışmalarını sürdürdüğü, ancak faşizme karşı birleşik hareketin kitlesel ve egdümünü olmasının sağlanabileceği bir harekettir.

İhtiyacını duyduğumuz güçlüğü, nihai biçimini alabilmesi için geçebilecek süre içinde günün açık görevlerini bir ölçüde olsa karşılayabilmek, içinde bulunduğumuz durumun ciddiyetine uygun, dağılmış güçlerin sınırlarını sürüle azaltılmasını başarabilen bir güçtür.

Böyle bir güçlüğü hareketi için uygun hukuki örgütlenme biçimleri bulunabilir.

Güç ve işbirliği yolunda atılacak her ileri adım, birleşik hareketi yurt çapında örgütlemeye kazandıracak her başarı, demokratik güçleri tümüyle daha etkin kılacak emperyalizmin ve faşizmin geriletilmesi ve demokrasinin gelişmesinde yeni adımlar için olanaklar sağlanacaktır.

Türkiye İşçi Partisi tarafların esit haklarına katalacakları, faşizme karşı olan sınırlı parti, birlik, sendika, dernek, kuruluş ve örgütleri temsil edilecekleri birleşik bir hareketin hızla geliştirilmesini, demokratik toplumsal muhalefetin örgütlenip güçlendirilmesini için üstüne düşen her türlü görevi hazırdır.

ÖRGÜTLÜ BİRLEŞİK GÜÇ YENİLMEZ...

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ
MERKEZ YÖNETİM KURULU

Burjuvazinin Cepheleleri: Vatan Cephesi ve Milliyetçi Cephe

Hayatın bütün alanlarında, sendikaların dernekleri, fabrikalarında mahallelerde giderek her yerde sokaklarda mahallelerde giderek yoğunlaşan faşist yürüyüşlere karşı mücadele bilinci her geçen gün yükseliyor. Artan ekonomik politik baskılar iktidara karşı tüm emekçi yığınların, ilerici, demokrat herkesin faşizme ve emperyalizme karşı birleşik mücadeleyi istediğini arttırıyor. Partimizin, diğer ilerici parti ve kitle örgütlerinin, faşizme ve emperyalizme karşı birleşik cephe mücadeleyi önerisi ve mücadelesi geliştikçe, bu çağrılar giderek belli gelişmeler göstermeye başladıkça burjuvazinin korkusu artıyor. Çünkü burjuvazi, işçi ve emekçilerin, ilerici, demokrat tüm kesimlerin birleşik mücadelesinden ürüyor. Bu yüzden birleşik mücadelesinin olmasını engellemek için çaba sarf ediyor. Bir yandan faşizme ve emperyalizme karşı mücadeleye eden kesimlere yönelik baskısını arttırırken, diğer yandan bu baskıları haklı göstermeye çabalayan provokasyon olayları, bireysel tepkileri körükliyor, ve ideolojik alanda da saldırısını sürdürüyor. 2. MC'nin en gerici kanadı MHP'nin ağzından cepheleşme olaylarına karşı oldukları, bir gün her zamandan daha çok ulusal birliğe gereksinim duyduğunu ileri sürüyor. Daha dün faşist bir gazetenin idaresinde bulunan partilerinin biraraya gelecek milliyetçi cepheyi oluşturduklarını unutuyor. Daha doğrusu ilerici, demokrat tüm kesimlerin birliği söz konusu ulusa cephe

kurmasına karşı çıkıyorlar. 1. MC'nin kuruluşu, yaptıkları ortadadır. Milliyetçi cephe kavramına nasıl sahip çıktıkları ortadadır. Sermayenin birlikte hareket etmesi ve cepheleşme kavramları sadece milliyetçi cephe ile de sınırlı değildir. 1960'lerin sonunda da sermaye cepheleşmeye girmiştir. O dönem iktidar partisi olan Demokrat Parti ve lideri Menekşeler de cephe kavramını ortaya atmıştı. Çünkü o dönemde de burjuvazi ciddi bir ekonomik ve politik bunalıma karşı karyaya idi. Bu bunalıma karşı halkın muhalefetine yöneltilebilirdi. Yeni önemli olan, işçi sınıfı ve emekçi kesimlerin birleşik cephe mücadelesine girişmeleridir, burjuvazinin cepheleşmeye karşı olduğunu ve ulusal birliğin sağlanmasının gerekliliğini vurgulamalarıdır. Bu burjuvazinin evrensel bir taktidir. Önemli olan burjuvazinin bu evrensel taktidin bilincine varılması ve bu yüzden faşist demagogilere karşı birleşik mücadeleden geri durulmamasıdır. Bu konu özellikle, sosyal demokrat için ciddi bir sorundur. Hiçbir şekilde cephe, birleşik mücadele kavramlarına yanaşmayan sosyal demokratların neden oldukları ve yüzbinlerce masa malolan tarихel örnekler, dünümüzde çoktur. Toplumun sınıflar varoluğuna, varolacak kamplaşmalarından ve cepheleşmelerden korkmak, tersine o cepheleşmelerden örgütlenmek, örgütlenmenin içinde olmak ilericilerin, yurtsuverlerin ve demokratların gereğidir. Tarihin ve günümüzün gerekçeleri bunu göstermektedir. Çünkü, vatan cephesi, sadece rad-

yolardan okunan gerici gazetelerde yayınlanan istem listelerinden ibaretti. Toplumsal bir mücadeleyi örgütleyen bir hareket değildir. Zaten böyle bir muhalefeti birleşik mücadeleye itecek güç burjuvazi değil, işçi sınıfı ve onun politik hareketi idi. Ve zaten burjuvazinin vatani ve vatan cephesi olamazdı. Tıpkı milliyetçilikçi, yurtsuverliği olamayacağı gibi.

Önemli olan, burjuvazinin gereksinim duyduğuna vatan, millet, milliyetçilik edebiyatı altında cepheleşmeye gidebildirirdi. Yani önemli olan, işçi sınıfı ve emekçi kesimlerin birleşik cephe mücadelesine girişmeleridir, burjuvazinin cepheleşmeye karşı olduğunu ve ulusal birliğin sağlanmasının gerekliliğini vurgulamalarıdır. Bu burjuvazinin evrensel bir taktidir. Önemli olan burjuvazinin bu evrensel taktidin bilincine varılması ve bu yüzden faşist demagogilere karşı birleşik mücadeleden geri durulmamasıdır. Bu konu özellikle, sosyal demokrat için ciddi bir sorundur. Hiçbir şekilde cephe, birleşik mücadele kavramlarına yanaşmayan sosyal demokratların neden oldukları ve yüzbinlerce masa malolan tarихel örnekler, dünümüzde çoktur. Toplumun sınıflar varoluğuna, varolacak kamplaşmalarından ve cepheleşmelerden korkmak, tersine o cepheleşmelerden örgütlenmek, örgütlenmenin içinde olmak ilericilerin, yurtsuverlerin ve demokratların gereğidir. Tarihin ve günümüzün gerekçeleri bunu göstermektedir.

1 Eylül 1939 Nazi ordularının Polonya'ya işgale başlamasının yani insanlığın yaşadığı en kanlı ve en haksız savaşlardan birinin, 2. Dünya savaşının başlangıcı tarihidir. 7 Mayıs 1945 tarihinde Nazi Almanyasının kayıtsız şartsız teslim olmasına kadar geçen 5 yılı aşkın bu dönemde insanlık tarihinin en acılı dönemlerinden birini yaşadık. Bu günler faşizmin "en parlak" döneminin insanlığa karşı işlediği suçların olarak anılacak ve yetişen her yeni kuşak faşizmi ve savaşçı bir kere daha lanetleyecektir.

Nitekim, faşizmin ezilmesinde sonra savaşım ve kalıcı bir barışın sağlanması önemli bir başarıdır. Bu başarıyı sağlamak için emperyalizm ve sosyalizm mücadelesidir. Sosyalizmin ve elde edilen başarıların savunulmasıdır; uluslararası işçi sınıfı hareketinin kazanımlarının korunması ve geliştirilmesidir; ulusal kurtuluş hareketlerinin ve kurtuluşlarına yeni kavuşmuş devletlerin destelenmesidir. Tüm demokratik güçlerin destelenmesidir. Kısaca barış için mücadele dünya devrimci güçlerinin birliğini sürdüren ve güçlendiren mücadeledir.

Barış için mücadele ulusal kurtuluş savaşlarının inkarı demek değildir. Ulusal kurtuluş savaşları sömürgecilere ve istilacılara karşı verilen haklı savaşlardır. Ulusal kurtuluş hareketleri emperyalizme karşı da temel devrimi güçten birleştirir. Dünya devrimci sferi içinde emperyalizmi çarptırıp alanını daratan aktif ve haklı bir mücadeleyi biçimdir. Bu nedenle ulusal kurtuluş savaşlarını desteklemek barışın temel güçlerini mücadele programındaki temel güçlerden biridir.

Savaşı kıskırtan ve destekleyen kapitalizm ve onun dünya sistemi olan emperyalizmdir. Savaş, sermayenin tüketmek ve çoğalmak için baş vurduğu, en kanlı, kitlesel ölümler, işkence ve onulmaz acılar yaratan sömür yollarından biridir.

Bu nedenle savaşa karşı mücadele kapitalizme ve onun dünya sistemi olan emperyalizme karşı mücadeledir. Sömürün ortadan kaldırılması savaşsız bir dünyanın yaratılması için varılması gereken tek ve zorunlu hedefdir. Yürütülmesi bir tek emperyalist ülke kaldırma savaş tehlikesi de var demektir.

1 Eylül 1939 Nazi ordularının Polonya'ya işgale başlamasının yani insanlığın yaşadığı en kanlı ve en haksız savaşlardan birinin, 2. Dünya savaşının başlangıcı tarihidir. 7 Mayıs 1945 tarihinde Nazi Almanyasının kayıtsız şartsız teslim olmasına kadar geçen 5 yılı aşkın bu dönemde insanlık tarihinin en acılı dönemlerinden birini yaşadık. Bu günler faşizmin "en parlak" döneminin insanlığa karşı işlediği suçların olarak anılacak ve yetişen her yeni kuşak faşizmi ve savaşçı bir kere daha lanetleyecektir.

Nitekim, faşizmin ezilmesinde sonra savaşım ve kalıcı bir barışın sağlanması önemli bir başarıdır. Bu başarıyı sağlamak için emperyalizm ve sosyalizm mücadelesidir. Sosyalizmin ve elde edilen başarıların savunulmasıdır; uluslararası işçi sınıfı hareketinin kazanımlarının korunması ve geliştirilmesidir; ulusal kurtuluş hareketlerinin ve kurtuluşlarına yeni kavuşmuş devletlerin destelenmesidir. Tüm demokratik güçlerin destelenmesidir. Kısaca barış için mücadele dünya devrimci güçlerinin birliğini sürdüren ve güçlendiren mücadeledir.

Barış için mücadele ulusal kurtuluş savaşlarının inkarı demek değildir. Ulusal kurtuluş savaşları sömürgecilere ve istilacılara karşı verilen haklı savaşlardır. Ulusal kurtuluş hareketleri emperyalizme karşı da temel devrimi güçten birleştirir. Dünya devrimci sferi içinde emperyalizmi çarptırıp alanını daratan aktif ve haklı bir mücadeleyi biçimdir. Bu nedenle ulusal kurtuluş savaşlarını desteklemek barışın temel güçlerini mücadele programındaki temel güçlerden biridir.

Savaşı kıskırtan ve destekleyen kapitalizm ve onun dünya sistemi olan emperyalizmdir. Savaş, sermayenin tüketmek ve çoğalmak için baş vurduğu, en kanlı, kitlesel ölümler, işkence ve onulmaz acılar yaratan sömür yollarından biridir.

Bu nedenle savaşa karşı mücadele kapitalizme ve onun dünya sistemi olan emperyalizme karşı mücadeledir. Sömürün ortadan kaldırılması savaşsız bir dünyanın yaratılması için varılması gereken tek ve zorunlu hedefdir. Yürütülmesi bir tek emperyalist ülke kaldırma savaş tehlikesi de var demektir.

Barış için mücadele ulusal kurtuluş savaşlarının inkarı demek değildir. Ulusal kurtuluş savaşları sömürgecilere ve istilacılara karşı verilen haklı savaşlardır. Ulusal kurtuluş hareketleri emperyalizme karşı da temel devrimi güçten birleştirir. Dünya devrimci sferi içinde emperyalizmi çarptırıp alanını daratan aktif ve haklı bir mücadeleyi biçimdir. Bu nedenle ulusal kurtuluş savaşlarını desteklemek barışın temel güçlerini mücadele programındaki temel güçlerden biridir.

Savaşı kıskırtan ve destekleyen kapitalizm ve onun dünya sistemi olan emperyalizmdir. Savaş, sermayenin tüketmek ve çoğalmak için baş vurduğu, en kanlı, kitlesel ölümler, işkence ve onulmaz acılar yaratan sömür yollarından biridir.

Bu nedenle savaşa karşı mücadele kapitalizme ve onun dünya sistemi olan emperyalizme karşı mücadeledir. Sömürün ortadan kaldırılması savaşsız bir dünyanın yaratılması için varılması gereken tek ve zorunlu hedefdir. Yürütülmesi bir tek emperyalist ülke kaldırma savaş tehlikesi de var demektir.

Nitekim, faşizmin ezilmesinde sonra savaşım ve kalıcı bir barışın sağlanması önemli bir başarıdır. Bu başarıyı sağlamak için emperyalizm ve sosyalizm mücadelesidir. Sosyalizmin ve elde edilen başarıların savunulmasıdır; uluslararası işçi sınıfı hareketinin kazanımlarının korunması ve geliştirilmesidir; ulusal kurtuluş hareketlerinin ve kurtuluşlarına yeni kavuşmuş devletlerin destelenmesidir. Tüm demokratik güçlerin destelenmesidir. Kısaca barış için mücadele dünya devrimci güçlerinin birliğini sürdüren ve güçlendiren mücadeledir.

Barış için mücadele ulusal kurtuluş savaşlarının inkarı demek değildir. Ulusal kurtuluş savaşları sömürgecilere ve istilacılara karşı verilen haklı savaşlardır. Ulusal kurtuluş hareketleri emperyalizme karşı da temel devrimi güçten birleştirir. Dünya devrimci sferi içinde emperyalizmi çarptırıp alanını daratan aktif ve haklı bir mücadeleyi biçimdir. Bu nedenle ulusal kurtuluş savaşlarını desteklemek barışın temel güçlerini mücadele programındaki temel güçlerden biridir.

Savaşı kıskırtan ve destekleyen kapitalizm ve onun dünya sistemi olan emperyalizmdir. Savaş, sermayenin tüketmek ve çoğalmak için baş vurduğu, en kanlı, kitlesel ölümler, işkence ve onulmaz acılar yaratan sömür yollarından biridir.

Bu nedenle savaşa karşı mücadele kapitalizme ve onun dünya sistemi olan emperyalizme karşı mücadeledir. Sömürün ortadan kaldırılması savaşsız bir dünyanın yaratılması için varılması gereken tek ve zorunlu hedefdir. Yürütülmesi bir tek emperyalist ülke kaldırma savaş tehlikesi de var demektir.

Şili'ye özgürlük

(Bastırarı 12. sayfa)
mesli zorunlu olan sonuçlarıdır. Bu sonuçların meşakkatli bir biçimde matlaştırılması söz konusu olamaz. Fakat günümüzde birçok kapitalist ülkede işçi sınıfı hareketinin ve demokratik hareketin yolu, Şilin devrimci deneyiyle önemli ortaklıklar göstermektedir. Özellikle Avrupa'daki ilerici kapitalist ülkelerde, gelişmekte olan devrimci hareketin sorunlarının incelenmesi, Şili deneyinin bu sorunlarına, ondan çıkarılabilecek genellemelere dayandırılmak gerekir. Kahraman Şili halkı, faşizme karşı sürdürdüğü mücadelesinin başarılarına ve dünya halklarına örnek olmaya devam edecektir.

ULUSLARARASI ÖNEM
Şili ile dünyanın diğer kapitalist ülkeleri arasındaki farklılıklara rağmen, Şili deneyinden çıkarılan sonuçların uluslararası bir önemi vardır. Bu sonuçlar, kuşkusuz, yeni deneylerle geliştirilecek ve geliştiril-

mesli zorunlu olan sonuçlarıdır. Bu sonuçların meşakkatli bir biçimde matlaştırılması söz konusu olamaz. Fakat günümüzde birçok kapitalist ülkede işçi sınıfı hareketinin ve demokratik hareketin yolu, Şilin devrimci deneyiyle önemli ortaklıklar göstermektedir. Özellikle Avrupa'daki ilerici kapitalist ülkelerde, gelişmekte olan devrimci hareketin sorunlarının incelenmesi, Şili deneyinin bu sorunlarına, ondan çıkarılabilecek genellemelere dayandırılmak gerekir. Kahraman Şili halkı, faşizme karşı sürdürdüğü mücadelesinin başarılarına ve dünya halklarına örnek olmaya devam edecektir.

DÜZELTME
38. sayfa çıkan "GÜNCEL İVE, Dİ GÖREVİMİZ" başlıklı yazının 6. paragrafındaki "saldırılı" kelimesi "seslerini", sondan 3. paragrafın "Ancak bu görev ve demecilerin dışında" diye başlayan ikinci cümlesinde "Ancak bu görev slogan ve demecilerin dışında" olacaktır.
Düzeltilir.

Kalıcı bir dünya barışı için mücadele gerekiyor. Barışın yanı sıra güçlerin içinde sınırlı kapsamlı bir program var. Barış için mücadele önce kapitalist ve sosyalist devletlerin yanına ve barış içinde yaşamasını (detant) içeriyor. Ancak bununla sınırlı değil. Yumuşamam politik ve askeri alanlarda da sürdürülmesi ve bunun derinden gelişen bir süreç haline getirilmesi yolunda mücadele ediyor. Bunun için taktilerinin ve dirençli militanları, devletlerin işle edilmeleri temel sorunlardır bir. Ortadoğudaki gibi saldırganlık savaş merkezinin yola getirilmesi, sömürgecilik ve ırkçılığın ortadan kaldırılması ve faşist odakların yok edilmesi gerekiyor.

Bu kavramların sadece savaş anlamına gelmemesi gerekiyor. Aynı zamanda ekonomik, kültürel, bilimsel - teknik alanlarda ve yaşamın tüm alanlarında, uluslararası

Kalıcı bir dünya barışı için mücadele gerekiyor. Barışın yanı sıra güçlerin içinde sınırlı kapsamlı bir program var. Barış için mücadele önce kapitalist ve sosyalist devletlerin yanına ve barış içinde yaşamasını (detant) içeriyor. Ancak bununla sınırlı değil. Yumuşamam politik ve askeri alanlarda da sürdürülmesi ve bunun derinden gelişen bir süreç haline getirilmesi yolunda mücadele ediyor. Bunun için taktilerinin ve dirençli militanları, devletlerin işle edilmeleri temel sorunlardır bir. Ortadoğudaki gibi saldırganlık savaş merkezinin yola getirilmesi, sömürgecilik ve ırkçılığın ortadan kaldırılması ve faşist odakların yok edilmesi gerekiyor.

Bu kavramların sadece savaş anlamına gelmemesi gerekiyor. Aynı zamanda ekonomik, kültürel, bilimsel - teknik alanlarda ve yaşamın tüm alanlarında, uluslararası

Nitekim, faşizmin ezilmesinde sonra savaşım ve kalıcı bir barışın sağlanması önemli bir başarıdır. Bu başarıyı sağlamak için emperyalizm ve sosyalizm mücadelesidir. Sosyalizmin ve elde edilen başarıların savunulmasıdır; uluslararası işçi sınıfı hareketinin kazanımlarının korunması ve geliştirilmesidir; ulusal kurtuluş hareketlerinin ve kurtuluşlarına yeni kavuşmuş devletlerin destelenmesidir. Tüm demokratik güçlerin destelenmesidir. Kısaca barış için mücadele dünya devrimci güçlerinin birliğini sürdüren ve güçlendiren mücadeledir.

Barış için mücadele ulusal kurtuluş savaşlarının inkarı demek değildir. Ulusal kurtuluş savaşları sömürgecilere ve istilacılara karşı verilen haklı savaşlardır. Ulusal kurtuluş hareketleri emperyalizme karşı da temel devrimi güçten birleştirir. Dünya devrimci sferi içinde emperyalizmi çarptırıp alanını daratan aktif ve haklı bir mücadeleyi biçimdir. Bu nedenle ulusal kurtuluş savaşlarını desteklemek barışın temel güçlerini mücadele programındaki temel güçlerden biridir.

Savaşı kıskırtan ve destekleyen kapitalizm ve onun dünya sistemi olan emperyalizmdir. Savaş, sermayenin tüketmek ve çoğalmak için baş vurduğu, en kanlı, kitlesel ölümler, işkence ve onulmaz acılar yaratan sömür yollarından biridir.

Bu nedenle savaşa karşı mücadele kapitalizme ve onun dünya sistemi olan emperyalizme karşı mücadeledir. Sömürün ortadan kaldırılması savaşsız bir dünyanın yaratılması için varılması gereken tek ve zorunlu hedefdir. Yürütülmesi bir tek emperyalist ülke kaldırma savaş tehlikesi de var demektir.

Nitekim, faşizmin ezilmesinde sonra savaşım ve kalıcı bir barışın sağlanması önemli bir başarıdır. Bu başarıyı sağlamak için emperyalizm ve sosyalizm mücadelesidir. Sosyalizmin ve elde edilen başarıların savunulmasıdır; uluslararası işçi sınıfı hareketinin kazanımlarının korunması ve geliştirilmesidir; ulusal kurtuluş hareketlerinin ve kurtuluşlarına yeni kavuşmuş devletlerin destelenmesidir. Tüm demokratik güçlerin destelenmesidir. Kısaca barış için mücadele dünya devrimci güçlerinin birliğini sürdüren ve güçlendiren mücadeledir.

Barış için mücadele ulusal kurtuluş savaşlarının inkarı demek değildir. Ulusal kurtuluş savaşları sömürgecilere ve istilacılara karşı verilen haklı savaşlardır. Ulusal kurtuluş hareketleri emperyalizme karşı da temel devrimi güçten birleştirir. Dünya devrimci sferi içinde emperyalizmi çarptırıp alanını daratan aktif ve haklı bir mücadeleyi biçimdir. Bu nedenle ulusal kurtuluş savaşlarını desteklemek barışın temel güçlerini mücadele programındaki temel güçlerden biridir.

Savaşı kıskırtan ve destekleyen kapitalizm ve onun dünya sistemi olan emperyalizmdir. Savaş, sermayenin tüketmek ve çoğalmak için baş vurduğu, en kanlı, kitlesel ölümler, işkence ve onulmaz acılar yaratan sömür yollarından biridir.

Bu nedenle savaşa karşı mücadele kapitalizme ve onun dünya sistemi olan emperyalizme karşı mücadeledir. Sömürün ortadan kaldırılması savaşsız bir dünyanın yaratılması için varılması gereken tek ve zorunlu hedefdir. Yürütülmesi bir tek emperyalist ülke kaldırma savaş tehlikesi de var demektir.

1 Eylül ve Barış için Mücadele

Yeni nedenle Birleşmiş Milletler'in çeşitli kararlarına karşı Afrika'da, can çekişen ırkçı ve sömürgecilik arkaında emperyalizm var. Ulusal kurtuluş mücadelesinin içinde emperyalizmin desteklediği sahte kurtuluşçular var. Aynı nedenle faşist Şili Cuntası ABD tarafından destekleniyor.

Aynı nedenle, insanlık düşmanı faşizm çeşitli ülkelerde ilerici hareketleri tehdit ediyor.

Barış ve barışın yana güçler gelişim durmadan yeni kazanımlar elde ederken, emperyalizm varlığını göstermekten bir an geri durmuyor. Barış için mücadele eden güçler de bunun bilincini, sorumluluğunu ve kararlılığı ile mücadelesini yükseltiyor ve 1977 yılı 1 Eylül Dünya Barış Günü uluslararası alandaki bu kazanımlar ve tehditleri kutluyor.

Ölkemizde ise faşizm tirmanıyor. Tirmanan faşizm demokratik hak ve özgürlükleri tehdit ediyor. Daha da ötesi yasa dışı tehdit ediyor. Her geçen gün saldırı, yaralama ve cinayetler birbirini kovalıyor.

Helsinki Nihai Senedi'ne imza atarken, "Belge'de sekillendirilen her ilkeye, sözünde ve ruhunda saygılı olacağız... İnsan haklarını ve temel özgürlüklerini, barış konusunda önemli bir etken olacağız... Böyle bir gelişme içinde, insan değerlerini ve insan haklarını gerçekten korumacılığına" sözlenen Demirel: Faşist gelişimden baş sorumlularından biri olarak karyamıza çıkıyor. Barışın politikalarının ve burjuva politikasının iki yüzölçüğüdür en canlı örneklerinden biridir.

Barış, demokrasi, özgürlük ülkemiz işçi sınıfının ve emekçilerinin de candan dilemi. Ancak barış, demokrasi ve özgürlük kolay elde edilmiyor. Uğruna yorulmadan, kılmadan, bıkmadan mücadele etmek gerekiyor. Kibrıs'ta ölen binlerce mehmçetik Kibrıs'a barış getirmedik. Çünkü emperyalizm ve yerli işbirlikçileri barışa karşı, Kibrıs'lı işçileri, emekçileri özgürlüğü ve insanca yaşama kavuşamadılar ama, Kibrıs'lı patronlar kasalarını doldurmuş özgürlüğüne kavuşular.

Türkiye işçi sınıfı en temel hakları için, onların korunması ve geliştirilmesi için canla başla mücadele ediyor. Emekçiler giderek daha güçlü bir biçimde haklarına sahip çıkıyorlar. Gelenek faşist tehlike, karyasından tüm ilerici, yurtsuver, demokrat ve sosyalist güçler birleşik bir cephe mücadeleye hazırlanıyor.

1 Eylül Dünya Barış Günü, Detantın gelişmesi için, sosyalizmin ileri evrelerini destekleyen için ulusal kurtuluş savaşlarının zaferi için, dünya işçi sınıfının kazanımlarının korunması ve geliştirilmesi için, faşist odakların izole edilip kurtulması için, çin tüm insanlığı ve ülkemiz işçi, emekçi ve aydınlarına kutlu olsun.

Şili'de Faşizmin Dördüncü Yılında, Faşist İktidara Karşı Mücadele Güçlenmekte ve Örgütlenmektedir

Şili'ye Özgürlük!

Şili'de faşizm dördüncü kanlı yılını doldurdu. 11 Eylül 1973'te askeri bir darbeyle iktidara gelen faşist cuntta, Şili halkı üzerindeki korkunç baskı ve terör rejimini insanlık dışı yöntemlerle sürdürmektedir. Faşist cuntanın cinayetlerine, işçi ve emekçi kitlelere karşı saldırılarına, ilerici, demokrat, yurtsever Şili'liler üzerinde baskılarına, hergün daha korkunç yenileri eklenmektedir. Faşizm, gericiliğin, sömürçülüğün, işbirlikçiliğin en koyusu, en pervasız, en iğrenç olduğunu Şili'de bütün örnekleriyle sergilemektedir.

Fakat cuntanın maskesi çoktan düşmüştür. Cunta, herşeyi, emperyalizmin çıkarlarını kollamak, işbirlikçi yerli tekel-lerle büyük toprak sahiplerine sadakatle hizmet etmek için planlamakta ve uygulamaktadır. Bu bir avuç sömürücü güc dışında kalan bütün toplum kesimlerini hedef almıştır. Şili ulusunun ezici çoğunluğunun çıkarları, cuntanın hizmet ettiği grupların çıkarlarıyla çatışmaktadır. Faşist iktidara karşı direniş ve mücadele, hızla toplumun en geniş kesimlerine yayılmakta, sürekli olarak güçlenmekte, örgütlü hale gelmektedir. Pinochet cuntasının insanlık dışı yüzü artık bütün dünyaya tanınmıştır. Bütün dünyada Şili halkıyla dayanışma hareketi yeni taraftarlar kazanmakta, emperyalizm ve gericilik karşısındaki gücünü kanıtlamaktadır. Başta sosyalist ülkeler olmak üzere bütün dünya ilerici, demokrat güçlerinin katıldığı bu dayanışma hareketi, Şili Komünist Partisi Genel Sekreteri Luis Corvalan'ı cuntanın hilinden kurtarmayı başarmıştır. Cunta, ilerici dünya kamuoyundan gördüğü kararlı tepki karşısında, ülke içindeki politikasının dış görünüşünü temizlemek zorunda kalmaktadır. Şili halkıyla dayanışma hareketi diplomatik alana da yayılmakta, faşist yönetim uluslararası alanda hızla tecrit olmaktadır.

ŞİLİ DENEYİNİN ÖĞRETTİKLERİ

Şili'nin devrimci deneyi, bütün dünyadaki devrimci mücadeleler arasında önemli bir yer tutmaktadır. Şili deneyi oldukça özgün koşullar içinde ortaya çıkmış, özgün bir gelişme yolu izlemiştir. Fakat bu özgün yarıma rağmen Şili deneyi evrensel bir öneme sahiptir. Çünkü Şili'de faşist darbe öncesinde ortaya çıkan koşullar ve gelişmelerin, bugün kapitalist - emperyalist dünyanın peçkok ülkesinde ortaya çıkması olasıdır. Bugün kapitalist dünyanın peçkok ülkesinde işçi sınıfı hareketi ve genel olarak demokratik hareket, Şili'deki devrimci sürecin gelişmesine benzer koşullarda bir

gelişme olasılığını taşımaktadır. Bazı ileri kapitalist Avrupa ülkelerinde, örneğin Fransa ve İtalya'da, işçi sınıfı önderliğinde örgütlü halk hareketinin iktidarı barışçı mekanizmalarla ele geçirme perspektifi belirlenmiştir. Bu ülkelerde işçi sınıfı hareketi ve demokratik hareket, yalnız yerel yönetim organları gibi iktidar organlarında değil, doğrudan doğruya parlamento ve hükümet düzeyinde de temsil edilme, bu organları elde etme olanağına sahip olmuştur. Benzer koşulların dünyanın diğer birçok kapitalist ülkesinde de belirdiği yada belirebileceği söylenebilir. Şili deneyi, böyle koşullarda işçi sınıfı hareketinin ve demokratik hareketin gelişme yolları ve hedefleri bakımından büyük anlam taşımaktadır.

ŞİLİ DENEYİ VE DEVRİM TEORİSİ

Şili deneyinin bu açıdan incelenmesi, uluslararası işçi sınıfı hareketi içinde ayırtılı olarak yapılmaktadır. Şili'li bilimsel sosyalistler, faşist cuntadan sonra doğan çok zor koşullar altında, Halk Birliği döneminin deneylerini yoğun olarak incelemeye girişmişlerdir. Bu incelemeler ilerledikçe, işçi sınıfı hareketinin uluslararası teorik hazinesi için önemli sonuçlar elde edilmektedir. Şili'li bilimsel sosyalistlerin, Halk Birliği döneminin olumlu ve olumsuz yönlerini değerlendirilmesiyle başlayan incelemeleri, giderek önemli genellemelere yol açmaktadır.

Şili deneyinin teorik düzeyde kazandırdığı sonuçların en önemlileri, kuşkusuz bilimsel sosyalist devrim öğretisiyle ilgili olanlardır. Şili'de devrimci süreç en üst noktasına, devlet aygıtının bir bölümünün, yürütme organının (hükümetin) halk hareketinin eline geçmesiyle ulaşmıştır. Bu başarıdan sonra, halk hareketinin elindeki yürütme organının, bu hareketi geliştirmek ve sağlamlaştırmak için kullanılması göreviyle karşı karşıya gelinmiştir. Şili devriminin karşılaştığı sorunların başında, bu konuda ortaya çıkan sorunlar gelmektedir. Deneyler, bugün şu teorik sonuç çıkarılmasına yol açmaktadır: Devrimin gelişmesinin ilk dönemlerinde, eski hükümet biçimleri varlıklarını koruyabilirler. Fakat hükümet biçimlerinin sürekliliği ne olursa olsun, eski devlet aygıtının dönüştürülmesi kaçınılmaz bir zorunluluktur. Bunun kendiliğinden gerçekleşmesi de beklenemez. Bunun için, Şili'de olduğu gibi hükümeti elinde tutan işçi sınıfı, kendisinin ve tüm halk hareketinin etkinliğini bütün devlet aygıtına yaymak zorundadır.

YENİ DEVLET AYGIITININ OLUŞTURULMASINDA ÇEŞİTLİ EVRELER

Bu zorunluluk, Şili'de halk hareketi ile karşı - devrimci güçler arasındaki çatışmanın en yüksek düzeye ulaştığı dönemde kendisini en açık biçimde göstermiştir. Halk Birliği hükümeti, bütün eksikliklerine rağmen, gerçekleştirdiği devrimci dönüşümler sayesinde ülkede devrimci bir durumun, bütün iktidarı halk güçleri tarafından ele geçirilmesine olanak veren toplumsal ve politik koşulların oluşmasını sağlamıştır. Halk Birliği'nin gerçekleştirdiği dönüşümler, «iktidar sorunu-nun bütün açıklığıyla ortaya çıkmasına ve kitlelerin önüne gelmesine olanak sağlamıştır. Şili'de Halk Birliği döneminin değerlendirilmesi de, artık, bu devrim durumunun devrimci güçler tarafından başarıyla ele alınıp alınmadığı açısından yapılmaktadır.

Şili'li bilimsel sosyalistler, bugün, Halk Birliği iktidarı döneminde işçi sınıfı ve diğer halk güçleri ile büyük burjuvazi ve emperyalizm arasındaki çatışmanın, iktidarın önüne, elde edilmiş olan devlet iktidarını -yeni tipte bir demokratik halk devleti-ne dönüştürme görevini getirmiş olduğunu belirtmektedirler. Bu değerlendirme, yeni devlet aygıtının oluşturulmasının izleyeceği yol konusunda da önemli çözümlere yol açmış durumdadır.

Bu yolun ilk adımı, Şili'de, devlet iktidarının bir bölümünün ele geçirilmesi, halk güçlerinin eski devlet aygıtında çalışmaya başlamaları olmuştur. İkinci adım ya da evre olarak, halk hükümetinin burjuva demokratik kurumlar çerçevesi içinde ilk demokratik dönüşümleri gerçekleştirmesi görülmektedir.

Yeni devlet aygıtının oluşturulmasının üçüncü evresi Şili'de özellikle keskin bir mücadele biçimini almıştır. Bu evre, halk hareketinin elindeki devlet organlarıyla gericiliğin elindeki devlet organları arasındaki mücadele ve çatışma dönemidir. Bu mücadele, iki iktidar kutbu arasındaki bir mücadele olarak da nitelenmektedir. Bu iki iktidar kutbu arasındaki mücadele, giderek burjuva demokratik kurumların çerçevesini yırtmakta; halk hükümetinin kitlelerin devrimci eyleminin merkezi haline getirilmesi zorunluluğu ortaya çıkmaktadır.

Bütün bu gelişmelerin son adımı ise, halk iktidarının yeni, demokratik devlet aygıtını oluşturmayı doğrudan doğruya hedef alması olarak belirlenmektedir. Şili'li devrimciler, önceki evrelerle son evre arasında sadece birkaç ay, hatta birkaç saat olabileceğini belirtmektedirler. Geçmişe bakıldığında, son evrenin, yeni devlet aygıtının kurulmasını, 1971 yıllarının ilk aylarında; daha sonra 1972 Ekim günlerinde; 1973 Haziran'ındaki olaylar sırasında gündeme getirilebileceği ortaya çıkmaktadır. Bütün bunlar, devrimin başarısı için, gerici güçlere indirilecek darbenin zamanının doğru olarak seçilmesinin büyük önem taşıdığını bir kez daha doğrulamaktadır. (Devamı 10. sayfada)